

ЗАКОН

О СПОРТУ

I. УВОДНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1.

Овим законом уређују се права и обавезе спортиста и осталих физичких лица у систему спорта, питања везана за правни положај, организацију и регистрацију правних лица у систему спорта (у даљем тексту: организације у области спорта), општи интерес и потребе и интереси грађана у области спорта, финансирање, категоризације у области спорта, стратегија развоја спорта у Републици Србији, школски спорт, спортски објекти, организовање спортских приредаба, национална признања и награде за посебан допринос развоју и афирмацији спорта, вођење евиденција, надзор над радом организација у области спорта и питања у вези са евидентирањем и приватизацијом у области спорта.

Члан 2.

Спорт је делатност од посебног значаја за Републику Србију.

Члан 3.

Поједини изрази употребљени у овом закону имају следеће значење:

1) спортске активности јесу сви облици физичке и умне активности који, кроз неорганизовано или организовано учешће, имају за циљ изражавање или побољшање физичке спремности и духовног благостања, стварање друштвених односа или постизање резултата на такмичењима свих нивоа;

2) спортске делатности јесу делатности којима се обезбеђују услови за обављање спортских активности, односно омогућава њихово обављање, а нарочито: организовање учешћа и вођење спортских такмичења, укључујући и међународна такмичења, обучавање за бављење спортским активностима и планирање и вођење спортских активности; спортско суђење; организовање спортских припрема и спортских приредаба; обезбеђење и управљање спортском опремом и објектима; стручно образовање, оспособљавање, усавршавање и информисање у области спорта; научноистраживачки и истраживачко-развојни рад у спорту; пропаганда и маркетинг у спорту; саветодавне и стручне услуге у спорту; спортско посредовање;

3) спорт за све (рекреативни спорт) јесте област спорта која обухвата бављење спортским активностима ради одмора и рекреације, унапређивања здравља или унапређивања сопствених резултата, у свим сегментима популације;

4) врхунски спорт јесте област спорта која обухвата спортске активности које за резултат имају изузетне (врхунске) резултате и спортске квалитете;

5) спортска организација јесте организација која се оснива ради обављања спортских активности и спортских делатности, у складу са овим законом;

6) спортиста јесте лице које се бави спортским активностима;

7) спортиста аматер јесте спортиста коме зарада није циљ бављења спортским активностима и тим активностима се не бави у виду занимања;

8) професионални спортиста јесте спортиста који се бави спортском активношћу као јединим или основним занимањем;

9) спортиста такмичар јесте спортиста аматер и професионални спортиста који учествује на спортском такмичењу, као члан спортске организације или самостално, у складу са спортским правилима;

10) врхунски спортиста јесте спортиста који је на основу остварених врхунских спортских резултата на спортским такмичењима рангиран, у складу са Националном категоризацијом спортиста, у категорију врхунских спортиста;

11) перспективни (талентовани) спортиста јесте малолетни спортиста који је на основу остварених спортских резултата рангиран, у складу са Националном категоризацијом спортиста, у категорију перспективних спортиста;

12) категорисани спортиста јесте спортиста који је на основу остварених спортских резултата рангиран у складу са Националном категоризацијом спортиста;

13) национални спортски савез јесте спортски савез (грански или територијални) чији су циљеви, задаци и деловање у области спорта усмерени на територију Републике Србије и који је отворен за учлањење лица са територије Републике Србије;

14) надлежни национални грански спортски савез јесте онај национални спортски савез у који су непосредно или посредно учлањена лица обухваћена спортским правилима тог савеза;

15) спортска приредба јесте одређени, плански припремљен и спроведен, временски ограничен спортски догађај, за који постоји јавни интерес и на којем учествује више спортиста;

16) спортско такмичење јесте спортска приредба која се одвија према унапред утврђеним и познатим спортским правилима, која могу бити опште важећа за конкретну грану спорта или само за конкретну спортску приредбу и чији је циљ, којем сваки учесник тежи, или победа противника или постизање извесног унапред одређеног спортског резултата;

17) национално спортско такмичење јесте спортско такмичење које се организује за територију Републике Србије;

18) професионално спортско такмичење јесте спортско такмичење у којем се, у складу са овим законом и спортским правилима надлежног националног гранског спортског савеза, такмиче искључиво професионални спортисти, осим ако је правилима надлежног међународног спортског савеза друкчије одређено;

19) организатор спортске приредбе јесте лице које на сопствену одговорност одлучује о организовању и спровођењу одређене спортске приредбе, њоме управља и води је или на неки други начин својим поступцима ствара битне претпоставке за њено одржавање;

20) спортска правила јесу правила утврђена општим актима надлежних националних спортских савеза, којима се уређује обављање спортских активности и делатности и остваривање утврђених спортских циљева;

21) спортски инспектор јесте лице које је овлашћено да врши инспекцијски надзор, односно да испитује спровођење овог закона и прописа донетих на основу овог закона непосредним увидом у пословање и поступање физичких лица и организација у области спорта, испуњеност услова за

обављање спортских активности и делатности и испуњеност услова за вршење послова стручног оспособљавања за спортска занимања, односно звања;

22) стручни спортски надзорник спорта јесте лице које обавља надзор над стручним радом у области спорта, прати и предлаже мере које предузима организација у области спорта, односно спортски стручњак ради отклањања недостатака, и о уоченим недостацима у примени мера обавештава министра надлежног за спорт (у даљем тексту: министар).

Термини којима су у овом закону означени положаји, професије, односно занимања, изражени у граматичком мушком роду, подразумевају природни мушки и женски род лица на која се односе.

Мишљење да ли нека активност, односно делатност спада у спортску активност односно делатност, у случају потребе, даје министарство надлежно за спорт (у даљем тексту: Министарство), а на основу претходно прибављеног стручног мишљења Спортског савеза Србије.

Члан 4.

Свако има право да се бави спортом.

Бављење спортом мора бити хумано, слободно и добровољно, здраво и безбедно, у складу са природном средином и друштвеним окружењем, фер, толерантно, етички прихватљиво, одговорно, независно од злоупотреба и циљева који су супротни спортском духу и доступно свим грађанима под једнаким условима без обзира на узраст, ниво физичких способности, степен евентуалне инвалидности, пол и друго лично својство.

Члан 5.

Организације у области спорта остварују своје циљеве и обављају спортске активности и делатности у складу са законом, спортским правилима, потврђеним конвенцијама у области спорта и принципима утврђеним у документима међународних организација чија је чланица Република Србија.

Спортска правила непосредно се примењују на сва лица која су, непосредно или посредно, обухваћена надлежностима националног спортског савеза.

Национални грански спортски савези усаглашавају своја спортска правила са спортским правилима надлежног међународног спортског савеза.

Члан 6.

Права и обавезе утврђене овим законом примењују се на све организације у области спорта које имају своје седиште на територији Републике Србије и на свако обављање спортских активности и делатности на територији Републике Србије.

II. СИСТЕМ СПОРТА И УЧЕСНИЦИ У СИСТЕМУ СПОРТА

Члан 7.

Систем спорта чине физичка и правна лица која се баве спортском активношћу, односно делатношћу, као учесници у систему спорта, у складу са овим законом.

1. ФИЗИЧКА ЛИЦА У СИСТЕМУ СПОРТА

Права и обавезе спортиста

Члан 8.

Спортиста може да се бави спортским активностима самостално или у оквиру организација у области спорта.

Спортиста може да се бави спортским активностима аматерски или професионално.

Члан 9.

Права, обавезе и одговорности спортиста аматера уређују се законом, спортским правилима надлежног националног гранског спортског савеза и општим актима спортске организације, а права, обавезе и одговорности спортиста такмичара аматера којима се обезбеђује новчана накнада за бављење спортом — и уговором између спортисте и спортске организације (уговор о стипендирању малолетног спортисте за спортско усавршавање или уговор о бављењу спортом).

Права, обавезе и одговорности професионалних спортиста уређују се законом, спортским правилима надлежног националног гранског спортског савеза, колективним уговором, правилником о раду (кад није закључен колективни уговор код послодавца) и уговором о раду између спортисте и спортске организације.

Посебан колективни уговор закључују репрезентативни синдикат и одговарајуће репрезентативно удружење у спорту, у складу са законом.

Спортска организација и спортиста дужни су да се придржавају права и обавеза утврђених актима из ст. 1. и 2. овог члана.

Уговор са спортистом који нема потпуну пословну способност може да се пуноважно закључи само уз писмену сагласност родитеља, односно старатеља, а на основу претходно утврђене здравствене способности спортисте који нема потпуну пословну способност од стране надлежне здравствене установе или завода надлежног за спорт и медицину спорта.

Спортска организација дужна је да пре закључења уговора спортисту обавести о правима, обавезама и одговорностима из ст. 1. и 2. овог члана.

Бављење спортским активностима у складу са уговором о бављењу спортом из става 1. овог члана сматра се радом ван радног односа, у складу са законом.

Члан 10.

Забрањена је свака непосредна и посредна дискриминација спортиста у обављању спортских активности, с обзиром на неко лично својство, пол, статус, опредељење или уверење, укључујући и дискриминацију професионалних спортиста и спортиста који желе то да постану у погледу запошљавања, зараде или услова рада, осим када се прављење разлике, односно стављање спортисте у неповољнији положај у односу на друге спортисте у истој или сличној ситуацији темељи на самој природи или стварним и одлучујућим условима обављања одређене спортске активности, а циљеви који се тиме желе постићи јесу оправдани.

Одредбе уговора између спортисте и организације у области спорта којима се утврђује дискриминација спортисте – ништаве су, а одредбе

спортских правила и општих аката организација у области спорта којима се утврђује дискриминација спортисте – не примењују се.

Спортисти који нема пуноважно закључен уговор са одређеном спортском организацијом не може бити спортским правилима ускраћено право закључења уговора о раду са другом спортском организацијом, односно прелазак у другу спортску организацију и наступање за њу на спортским такмичењима у својству спортисте, уз плаћање накнаде спортској организацији из које одлази од стране спортске организације у коју прелази.

У случају споразумног раскида уговора између спортисте и спортске организације, спор између спортске организације из које одлази и спортске организације у коју прелази о износу и плаћању уговорене накнаде за трансфер не сме утицати на спортске активности спортисте и право наступа за спортску организацију у коју је прешао.

Спортиста има право на накнаду штете коју претрпи актима дискриминације организације у области спорта из ст. 1-4. овог члана.

Члан 11.

Уговор између спортисте и спортске организације закључује се у писменој форми и региструје код надлежног националног гранског спортског савеза, а у противном је ништав.

Уговор између спортисте и спортске организације потписују спортиста и лице овлашћено за заступање спортске организације, а у случају да је спортиста лице без потпуне пословне способности, уговор се потписује у складу са чланом 9. став 5. овог закона.

У случају утврђивања ништавости, поништења, споразумног раскида уговора или раскида уговора између спортске организације и спортисте због неиспуњења уговорних обавеза, спортска организација дужна је да о томе без одлагања обавести надлежни национални грански спортски савез.

Раскид уговора између спортисте и спортске организације због неиспуњења уговорних обавеза врши се одлуком надлежног суда или ad hoc арбитраже или сталног арбитражног суда при надлежном гранском спортском савезу (у даљем тексту: спортска арбитража), у складу са законом.

Члан 12.

Професионални спортиста заснива радни однос са спортском организацијом закључењем уговора о раду, на одређено време, најдуже до пет година. По истеку овог периода, професионални спортиста може поново да закључи уговор са истом или другом спортском организацијом.

Прекиди рада краћи од 30 дана не утичу на трајање радног односа.

Спортиста и спортска организација, приликом закључења уговора из става 1. овог члана, могу посебно уговорити давање једнократних накнада спортисти које немају карактер зараде (накнада на име закључења уговора, накнада за коришћење лика спортисте).

Накнаде из става 3. овог члана могу бити утврђене и општим актима спортске организације.

Радно време професионалног спортисте прилагођава се режиму припрема, односно такмичења.

Професионални спортиста може бити привремено упућен у другу спортску организацију, на основу писменог споразума спортске организације у

коју се упућује и спортске организације са којом је у радном односу, уз сагласност професионалног спортисте.

Члан 13.

Врхунски спортиста може да се професионално бави спортским активностима и делатностима у индивидуалним спортовима и као самостални професионални спортиста, односно предузетник.

За обављање делатности из става 1. овог члана нису потребни посебан простор, опрема и кадрови.

Агенција надлежна за регистрацију привредних субјеката доставља извештај о извршеним уписима самосталних професионалних спортиста Министарству шестомесечно, и то: за период јануар-јун до 15. јула, а за период јул-децембар до 15. јануара.

Члан 14.

Спортисти аматери који нису обавезно осигурани у смислу закона којим се уређује пензијско и инвалидско осигурање могу се укључити у обавезно осигурање под условима, у обиму и на начин предвиђен тим законом.

Средства за пензијско и инвалидско осигурање спортисте из става 1. овог члана могу обезбедити и спортске организације и друга правна лица, делимично или у целини.

Члан 15.

Спортиста аматер може се укључити у обавезно здравствено осигурање, у складу са законом којим се уређује обавезно здравствено осигурање.

Обавезе по основу осигурања из става 1. овог члана могу преузети спортске организације или друга правна лица.

Основица и стопа доприноса за здравствено осигурање лица из става 1. овог члана, утврђује се у складу са законом.

Члан 16.

Спортиста аматер који се бави спортским активностима као члан спортског удружења, без уговора, има права утврђена спортским правилима и општим актом спортске организације.

Уговором о бављењу спортом спортиста такмичар аматер и спортска организација утврђују, у складу са спортским правилима, нарочито: новчану накнаду за бављење спортским активностима, новчане и друге награде за постигнуте спортске резултате и накнаде трошкова смештаја и исхране за време спортских припрема и спортског такмичења.

Уговором о стипендирању малолетног спортисте за спортско усавршавање утврђује се, у складу са спортским правилима, нарочито: новчана стипендија и накнада трошкова смештаја и исхране за време спортских припрема и спортског такмичења.

Уговором из ст. 2. и 3. овог члана може бити утврђена и накнада за закључење уговора.

Општим актима спортске организације може бити утврђена посебна накнада на име новчане помоћи врхунским спортистима са посебним заслугама.

Перспективни спортиста има право на стипендију за спортско усавршавање, у складу са спортским правилима надлежног националног гранског спортског савеза.

Национални спортски савези утврђују посебне програме бриге о перспективним спортистима.

Члан 17.

У спортском такмичењу може учествовати спортиста коме је у периоду од шест месеци пре одржавања спортског такмичења утврђена општа здравствена способност за обављање спортских активности, односно делатности.

Посебна здравствена способност утврђује се, поред опште здравствене способности, за одређене спортске гране у периоду од шест месеци пре одржавања спортског такмичења, а за одређене спортске гране и у краћем периоду, у складу са правилником који споразумно доносе министар надлежан за послове здравља и министар.

Начин, врсте, обим и рокови у којима се спроводе здравствени прегледи за све такмичаре који учествују на спортским такмичењима споразумно прописују министар надлежан за послове здравља и министар.

Општу и посебну здравствену способност спортисте који учествује у спортским такмичењима утврђује надлежна здравствена установа, односно завод надлежан за спорт и медицину спорта који је дужан да о томе обавести надлежну здравствену установу.

Обавеза утврђивања здравствене способности постоји и за друге учеснике у спорту за које је та обавеза утврђена актима националних гранских спортских савеза.

Трошкове утврђивања здравствене способности из ст. 1. и 2. овог члана сноси спортска организација или спортиста такмичар.

Члан 18.

О утврђеној здравственој способности спортисте такмичара води се евиденција, уношењем података у медицинску документацију, од дана прве регистрације за одређену спортску организацију.

Садржај, образац и начин вођења медицинске документације из става 1. овог члана утврђује се у складу са законом којим се уређују евиденције у области здравства.

Члан 19.

Спортска организација дужна је да закључи уговор о осигурању својих врхунских спортиста од последица несрећног случаја за време обављања спортске активности, а на основу утврђеног рангирања спортиста.

Осигурана сума на коју мора бити уговорено обавезно осигурање по једном спортисти из става 1. овог члана не може бити нижа од: 10.000 евра у динарској противвредности за случај смрти спортисте; 20.000 евра у динарској противвредности за случај трајног губитка опште радне способности спортисте или способности да се бави спортским активностима; 5.000 евра у динарској противвредности за случај привремене спречености за бављење спортским активностима, на име накнаде за губитак прихода и стварних трошкова лечења спортисте.

Ако спортска организација не закључи уговор из става 1. овог члана, дужна је да накнади штету коју претрпи спортиста који није осигуран.

Члан 20.

Забрањено је спортисту изложити спортским активностима које могу да угрозе или погоршају његово здравствено стање.

Допинг спортисте је забрањен, у складу са законом.

Члан 21.

На одговорност за штету коју претрпи спортиста при бављењу спортским активностима или је проузрокује другом лицу примењују се општа правила о одговорности за штету.

Правом на накнаду штете из става 1. овог члана не обухвата се она штета која је, у складу са спортским правилима, резултат уобичајених опасности и ризика бављења одређеном спортском активношћу.

Члан 22.

Спортске организације и национални грански спортски савези дужни су да омогуће спортисти учешће у националној спортској репрезентацији, када је позван у репрезентацију.

Остала физичка лица у систему спорта

Члан 23.

Остала физичка лица у систему спорта су спортски стручњаци и стручњаци у спорту који обављају стручни рад у складу са овим законом.

Спортски стручњаци су лица која имају одговарајуће високо образовање у области спорта, односно физичке културе или су оспособљена за обављање одређених стручних послова у спорту, ако законом није друкчије одређено.

Стручњаци у спорту су лица других занимања која имају одговарајуће образовање за те врсте послова и доприносе остваривању спортских активности и спортских делатности у складу са овим законом.

Члан 24.

Спортски стручњаци и стручњаци у спорту разврставају се према спортским занимањима и звањима у оквиру занимања.

Министар утврђује номенклатуру спортских занимања и звања и типичне послове за утврђена спортска занимања и звања и услове у погледу образовања, односно стручне оспособљености за стицање звања.

Највиша спортска звања из става 2. овог члана могу да стекну само спортски стручњаци који имају прописано образовање.

Члан 25.

Стручни рад у спорту, у смислу овог закона, посебно обухвата: планирање и спровођење спортских активности деце и омладине, рекреације грађана, тренинга спортиста, спортског васпитања, обучавања и спортског усавршавања, кинезитерапијског вежбања; контролу психофизичких и функционалних способности учесника у спортским активностима; истраживачко-развојни и научноистраживачки рад у спорту; стручно-

саветодавни и стручно-информативни рад; планирање спортских програма и пројеката; документовање спортске стручне литературе, припремање и уређивање секундарних информационих извора у спорту; креирање, планирање и организовање пропагандних кампања и акција, односа са јавношћу и контаката са средствима јавног информисања у спорту; извештавање са спортских приредаба, писање информативних и аналитичких новинских чланака у области спорта; планирање и спровођење спортских приредаба; посредовање у спортским трансферима; спортски менаџмент и организовање спортског пословања; спортско суђење; старање о безбедности, реду и сигурности на спортским приредбама и у спортским објектима и о спречавању допинга у спорту.

Стручни рад у спорту, у спортским организацијама које су чланови националног гранског спортског савеза, могу обављати спортски стручњаци који испуњавају услове предвиђене овим законом и поседују дозволу за рад предвиђену правилима надлежног националног гранског спортског савеза и правилима међународног спортског савеза.

Стручни васпитно-образовни рад са децом могу обављати само спортски стручњаци који имају одговарајуће образовање у области физичког васпитања и спорта, у складу са законом.

Члан 26.

Спортски стручњаци дужни су да планирају и евидентирају стручни рад који обављају у организацијама у области спорта, у складу са правилима тих спортских организација која обавезно уређују садржину стручних планова и евиденције реализације стручног рада.

Организације у области спорта утврђују потребу стручног образовања, оспособљавања и усавршавања спортских стручњака и стручњака у спорту и обезбеђују услове за остваривање тих потреба, у складу са спортским правилима надлежног националног гранског спортског савеза.

Под стручним усавршавањем, у смислу овог закона, подразумева се стицање знања и вештина спортских стручњака, које обухвата континуирану едукацију током радног века, као и учешће на стручним и научним скуповима, семинарима и курсевима.

Надлежни национални грански спортски савез у сарадњи са високошколском установом издаје, обнавља и одузима дозволу за рад спортским стручњацима у складу са овим законом, правилима тог савеза и правилима надлежног међународног спортског савеза и води евиденцију издатих, обновљених, односно одузетих дозвола за рад.

Надлежни национални грански спортски савез утврђује трошкове издавања и обнављања дозволе за рад, уз претходну сагласност Министарства, које плаћа подносилац захтева за издавање, односно обнављање дозволе за рад.

Надлежни национални грански спортски савез издаје дозволу за рад на период од три године уколико међународним спортским правилима није друкчије одређено.

Дозвола за рад издата спортском стручњаку од стране надлежног међународног спортског савеза сматра се важећом дозволом за рад, у смислу овог закона, за период за који је издата.

Трошкове стручног образовања, оспособљавања и усавршавања плаћају организације у области спорта или заинтересовани појединци.

Ако се трошкови стручног образовања, оспособљавања и усавршавања запослених спортских стручњака и стручњака у спорту обезбеђују из средстава организације у области спорта, у складу са њеним општим актима, међусобна права и обавезе уређују се уговором којим се посебно одређују услови финансирања и обавеза тог лица да у одређеном временском периоду, по завршетку стручног образовања, оспособљавања и усавршавања, ради у тој организацији.

У случају да лице из става 9. овог члана прекине стручно образовање, оспособљавање или усавршавање, дужно је да организацији у области спорта накнади трошкове, осим ако је то учинило из оправданих разлога.

Одредбе о забрани дискриминације из члана 10. овог закона сходно се примењују и на спортске стручњаке и стручњаке у спорту.

Члан 27.

Пословима стручног оспособљавања за обављање одређених стручних послова у спорту могу се бавити високошколске установе, у складу са законом којим се уређује делатност високог образовања.

Пословима стручног оспособљавања за обављање одређених стручних послова у спорту за које се не могу стећи одговарајућа стручна звања у високошколским установама или за које не постоји интерес тих установа да их врше, односно да их врше у довољној мери, могу се бавити и организације у области спорта које испуњавају услове у погледу простора, опреме и кадрова.

Пословима стручног оспособљавања за обављање одређених стручних послова могу се бавити и национални грански спортски савези и национална стручна спортска удружења, ако је то предвиђено спортским правилима надлежног међународног спортског савеза, у сарадњи са одговарајућом високошколском установом.

Министар прописује ближе услове за обављање послова из ст. 2. и 3. овог члана, а њихову испуњеност утврђује спортски инспектор.

Спортски инспектор привремено ће забранити организацији из ст. 2. и 3. овог члана даљи рад на стручном оспособљавању, ако утврди да не испуњава прописане услове, или стручно оспособљавање не врши по утврђеном плану и програму и прописаном начину стручног оспособљавања, до испуњавања тих услова, односно обавеза.

Члан 28.

Министар прописује оквирни план и програм и начин стручног оспособљавања и, у складу са законом, услове, начин и поступак издавања, обнављања и одузимања дозвола за рад спортским стручњацима и организацијама из члана 26. и члана 27. ст. 2. и 3. овог закона, број полазника стручног оспособљавања који се у оквиру једне групе може уписати и образац и садржину уверења о завршеном стручном оспособљавању.

Организације из члана 27. ст. 2. и 3. овог закона обавезне су да сваке године у јануару доставе Министарству извештај о извршеном стручном оспособљавању у претходној години и да поднесу Министарству пријаву почетка обављања стручног оспособљавања, најкасније седам дана пре почетка уписа полазника стручног оспособљавања.

Установе из члана 27. став 1. овог закона остварују у процесу стручног оспособљавања сарадњу са надлежним националним гранским спортским савезима.

Члан 29.

Спортски стручњак и стручњак у спорту могу да заснују радни однос са спортском организацијом закључењем уговора о раду, у складу са законом или закључују уговор о стручном ангажовању.

Бављење стручним радом у складу са уговором о стручном ангажовању сматра се радом ван радног односа, у складу са законом.

Спортски стручњак, односно стручњак у спорту који се стручним радом бави као члан спортског удружења без уговора и без накнаде има права утврђена спортским правилима и општим актима спортског удружења.

Спортски стручњак и спортска организација приликом закључења уговора о раду, односно уговора о стручном ангажовању, могу посебно уговорити давање једнократне накнаде која нема карактер зараде (накнада за закључење уговора, накнада за коришћење лика спортског стручњака).

Накнаде из става 4. овог члана могу бити утврђене и општим актима спортске организације.

Страни држављанин који обавља стручни рад у спорту у Републици Србији, поред услова прописаних овим законом, мора да испуњава и друге услове утврђене прописима којима се уређује област запошљавања страних држављања у Републици Србији.

Члан 30.

Над стручним радом у области спорта врши се стручни надзор.

Стручни надзор врши Завод за спорт и медицину спорта Републике Србије (у даљем тексту: Републички завод), а на територији аутономне покрајине – Покрајински завод за спорт и медицину спорта (у даљем тексту: Покрајински завод) као поверени посао.

Министар ближе уређује начин и поступак обављања стручног надзора, мере за отклањање уочених недостатака, услове за именовање стручног спортског надзорника, образац и начин издавања легитимације стручног спортског надзорника и друга питања од значаја за спровођење стручног надзора у области спорта.

На налаз о извршеном стручном надзору може се поднети приговор министру, у року од седам дана од дана достављања налаза.

Правна и физичка лица у области спорта дужна су да омогуће обављање стручног надзора, у складу са овим законом.

Спортски инспектор може привремено забранити обављање одређене спортске активности, односно делатности, ако на основу извештаја стручног спортског надзорника о извршеном стручном надзору утврди да су недостаци у раду такве природе да могу изазвати последице по безбедност и здравље спортиста, као и других учесника, а да нису у остављеном року отклоњени.

Лицу из става 5. овог члана које онемогући обављање стручног надзора спортски инспектор може привремено забранити обављање спортске активности, односно делатности, све док не омогући обављање стручног надзора.

2. ОРГАНИЗАЦИЈЕ У ОБЛАСТИ СПОРТА

2.1. Спортске организације

Члан 31.

Ради обављања спортских активности и спортских делатности спортска организација може се основати као удружење (у даљем тексту: спортско удружење) или као привредно друштво (у даљем тексту: спортско привредно друштво), у складу са овим законом, а на питања која нису уређена овим законом примењују се општи прописи о удружењима, односно привредним друштвима.

Члан 32.

У случају несагласности одредаба општег акта спортске организације са одредбама закона или спортским правилима надлежног националног гранског спортског савеза, непосредно се примењују одредбе закона, односно спортских правила.

Члан 33.

Спортска организација може обављати спортске активности и спортске делатности ако, у складу са овим законом и спортским правилима, има:

- 1) учлањене или уговором ангазоване спортисте;
- 2) ангазоване спортске стручњаке у зависности од врсте делатности;
- 3) обезбеђен одговарајући простор, односно спортске објекте и спортску опрему;
- 4) одговарајућу унутрашњу организацију и финансијска средства, ако учествује у спортским такмичењима.

Министар ближе уређује услове из става 1. овог члана.

Реч: „клуб“ може бити коришћена у називу само спортске организације која учествује у такмичењима у оквиру надлежног гранског спортског савеза.

Испуњеност услова из ст. 1. и 3. овог члана проверава спортски инспектор у поступку редовног инспекцијског надзора.

2.1.1. Спортско удружење

Члан 34.

Спортско удружење, у смислу овог закона, јесте добровољна недобитна организација заснована на слободи удруживања више физичких и/или правних лица, организована на основу статута и основана ради остваривања заједничког циља у области спорта.

На спонтана и привремена повезивања више лица ради остваривања одређених спортских циљева сходно се примењују прописи, односно правна правила о ортаклуку, ако овим законом није друкчије одређено.

Члан 35.

Спортско удружење може образовати један или више огранака (секција, подружница и др.) који се уписују у Регистар удружења, друштава и савеза у области спорта (у даљем тексту: Регистар).

Огранак је организациони део спортског удружења који нема својство правног лица. Огранак има место обављања активности и делатности и заступника, а послове са трећим лицима обавља у име и за рачун спортског удружења.

Оснивање

Члан 36.

Спортско удружење могу основати најмање три оснивача.

Оснивач спортског удружења може бити потпуно пословно способно физичко лице или правно лице.

Члан 37.

Спортско удружење оснива се на оснивачкој скупштини, усвајањем и потписивањем оснивачког акта и статута и избором, односно именовањем лица овлашћеног за заступање.

Оснивачки акт спортског удружења сачињава се у писменој форми и садржи: пословно име, правну форму, седиште и матични број оснивача ако је оснивач правно лице, односно лично име, адресу, јединствени матични број грађана и потпис оснивача ако је оснивач физичко лице; име, адресу и број и земљу издавања путне исправе ако је оснивач страно физичко лице; основне циљеве спортског удружења; назив и седиште спортског удружења; лично име, адресу, јединствени матични број грађана, односно број и земљу издавања путне исправе лица овлашћеног за заступање спортског удружења; датум доношења оснивачког акта.

Оснивачки акт из става 2. овог члана мора бити оверен од стране надлежног суда, односно надлежног општинског, односно градског органа.

Општи акти

Члан 38.

Општи акти спортског удружења јесу: статут, правилник и одлука којом се на општи начин уређују одређена питања.

Статут је основни општи акт спортског удружења.

Статутом се обавезно уређује:

- 1) назив и седиште спортског удружења;
- 2) циљеви и садржај активности на остваривању спортских циљева;
- 3) органи, њихова овлашћења, начин избора и разрешења, трајање мандата и начин одлучивања;
- 4) поступак усвајања, односно измена и допуна статута и других општих аката спортског удружења;
- 5) заступање спортског удружења;
- 6) остваривање јавности рада;
- 7) услови и начин учлањивања и престанка чланства, утврђивање висине чланарине, права, обавезе и одговорност чланова, посебно малолетних лица;

- 8) начин стицања средстава за остваривање спортских циљева и располагања средствима;
- 9) начин одлучивања о статусним променама;
- 10) поступање са имовином спортског удружења у случају престанка удружења;
- 11) поступак усвајања финансијских и других извештаја;
- 12) облик и садржај печата;
- 13) друга питања од значаја за спортско удружење, као и друга питања утврђена законом.

Сваки члан спортског удружења има право да добије примерак статута спортског удружења.

Статут и други општи акти спортског удружења морају бити сагласни са спортским правилима и овим законом.

Појединачни акти које доносе органи и овлашћена лица у спортском удружењу морају бити у складу са општим актима спортског удружења, спортским правилима и законом.

Висина месечне чланарине из става 3. тачка 7) овог члана не може бити већа од једне десетине просечне зараде на нивоу Републике Србије утврђене од стране републичког органа надлежног за послове статистике за претходну буџетску годину.

Изузетно од става 7. овог члана, висина месечне чланарине у спортовима за чију су реализацију потребна материјална улагања веће вредности, може се утврдити у вишем износу, уз претходну сагласност министра.

Члан 39.

Одредбе општег акта спортског удружења подлежу оцени уставности и законитости у складу са Уставом и законом.

Спортско удружење дужно је да у року од 30 дана од дана уручења правноснажне одлуке о поништењу донесе нови општи акт, односно одлуку о одговарајућим изменама општег акта и у законском року поднесе пријаву за упис у Регистар. Ако је поништен статут спортског удружења, односно поједине одредбе статута, а спортско удружење не донесе нови статут, односно одлуку о одговарајућим изменама статута – спортско удружење престаје да постоји и брише се из Регистра.

Одредба става 2. овог члана сходно се примењује и у случају када је, у складу са Уставом и законом, утврђена неуставност, односно незаконитост одредбе општег акта спортског удружења.

Члан 40.

Оснивачи спортског удружења одговарају солидарно, целокупном својом имовином, за обавезе преузете у вези са оснивањем спортског удружења, ако уговором са трећим лицима која имају потраживања по том основу није друкчије одређено.

За обавезе из става 1. овог члана спортско удружење одговара солидарно са оснивачима од тренутка уписа у Регистар.

Назив, седиште и симболи

Члан 41.

Спортско удружење има назив и седиште.

Назив спортског удружења мора бити на српском језику и ћириличком писму, односно на српском језику и ћириличком писму и језицима и писмима који су у службеној употреби на територији на којој се налази његово седиште.

Назив спортског удружења може бити и на страном језику, односно може да садржи и поједине стране речи, ако оне чине име, односно назив оснивача, односно ако су уобичајене у српском језику или ако за њих нема одговарајуће речи у српском језику, односно ако се ради о речима на мртвом језику.

Назив се утврђује статутом спортског удружења и уписује се у Регистар.

Спортско удружење може имати и скраћени назив, који се одређује статутом. Скраћени назив уписује се у Регистар.

Члан 42.

Назив и скраћени назив спортског удружења употребљавају се у правном саобраћају у облику у којем су уписани у Регистар.

Огранак спортског удружења у правном промету иступа под називом спортског удружења и својим називом.

Назив спортског удружења може се пренети на друго лице само у оквиру статусне промене.

Члан 43.

Назив новооснованог спортског удружења мора се јасно разликовати од назива других спортских удружења која су уписана или уредно пријављена за упис у Регистар.

Из назива спортског удружења мора бити видљиво да је у питању спортска организација.

Назив спортског удружења не сме доводити у заблуду у погледу циљева спортског удружења или о томе о каквој се врсти правног лица ради.

Члан 44.

Назив спортског удружења може да садржи назив Републике Србије или јединице локалне самоуправе, уз претходну сагласност надлежног органа Републике Србије или јединице локалне самоуправе.

Назив спортског удружења може да садржи име или део имена физичког лица, уз његову сагласност, а ако је то лице умрло, уз сагласност свих наследника првог наследног реда.

Ако су активностима спортског удружења доведени у питање углед и други оправдани интереси лица из ст. 1. и 2. овог члана, дата сагласност може се повући.

Назив спортског удружења не може да садржи име стране државе или међународне организације.

Одредбе ст. 1. и 4. овог члана не односе се на придевску употребу назива домаће или стране државе, територијалне јединице и међународне организације.

Члан 45.

Седиште спортског удружења мора бити на територији Републике Србије, с тим да се као седиште одређује оно место из којег се управља активностима и делатностима удружења.

У пословној кореспонденцији и у јавном иступању спортско удружење уз свој назив наводи и своје седиште.

Члан 46.

Спортско удружење може имати свој знак, логотип и друге симболе, у складу са статутом.

Симболи визуелног идентитета спортског удружења морају се јасно разликовати од симбола других спортских организација и не смеју доводити у заблуду у погледу циљева спортског удружења и његовог идентитета.

Симболи визуелног идентитета спортског удружења не могу да садрже симболе стране државе или међународне организације.

Симболи визуелног идентитета спортског удружења могу да садрже симболе Републике Србије или јединице локалне самоуправе, уз претходну сагласност надлежног органа Републике Србије или јединице локалне самоуправе.

Чланство

Члан 47.

Чланови спортског удружења јесу оснивачи и лица која накнадно приступе спортском удружењу у складу са његовим статутом.

Физичко лице може бити члан спортског удружења независно од година старости, у складу са законом и статутом.

Спортско удружење може, у складу са статутом, имати различите категорије чланова, са различитим правима и обавезама, с тим да чланови исте категорије морају имати иста права и обавезе.

Изјаву о приступању, односно учлањењу у спортско удружење за малолетно лице које није навршило 14 година даје малолетно лице уз претходну писмену сагласност родитеља, односно старатеља.

Спортско удружење води књигу чланова, укључујући и податке о њиховом праву управљања удружењем.

Члан 48.

Свако лице може под једнаким условима утврђеним статутом да постане члан спортског удружења.

Спортисти чланови спортског удружења имају право да у свако доба иступе из удружења, али се спортским правилима надлежног националног гранског спортског савеза може прописати да је иступање дозвољено само по истеку одређеног отказног рока, с тим да отказни рок у спортским гранама у којима правила предвиђају прелазни рок може да траје најдуже до почетка првог наредног прелазног рока, а у осталим спортским гранама највише шест месеци.

Спортиста не може једнострано да иступи из спортског удружења у случају када се уговором обавезао да ће остати члан до истека одређеног рока,

осим ако је одлуком надлежног суда или одлуком спортског арбитражног суда, односно сталног спортског суда (у даљем тексту: спортска арбитража) или међународне спортске арбитраже уговор раскинут, поништен или је утврђена његова ништавост.

Чланство у спортском удружењу не може се преносити нити наследити.

Члан 49.

Члан спортског удружења може бити искључен из спортског удружења из разлога и по поступку утврђеном статутом.

Општим актима спортског удружења мора бити обезбеђено право на жалбу на одлуку органа удружења којом је одлучивано о правима и обавезама чланова удружења, осим ако је за доношење одлуке надлежна спортска арбитража у складу са овим законом.

Члану спортског удружења могу се изрећи дисциплинске санкције у складу са законом, спортским правилима и општим актима спортског удружења, с тим да му не може бити изречена казна за дисциплински прекршај за који није крив и који пре него што је учињен није био општим актом спортског удружења утврђен као дисциплински прекршај и за који није била прописана казна, ако законом није друкчије одређено.

Члан спортског удружења има у дисциплинском поступку право на: вођење поступка без одуговлачења и са што мање трошкова; независност, стручност и непристрасност органа који одлучује о одговорности; браниоца о личном трошку; изјашњење и извођење доказа; писмену и образложену одлуку и жалбу.

Члан 50.

Спортским удружењем управљају његови чланови на начин одређен статутом удружења.

Чланови управљају спортским удружењем непосредно или преко својих изабраних представника у органима удружења.

Спортска арбитража

Члан 51.

Чланови спортског удружења и спортско удружење могу се споразумети да решавање спора о правима којима слободно располажу, осим спорова за које је одређена искључива надлежност суда - повере ad hoc спортском арбитражном суду или сталном спортском суду при Олимпијском комитету Србије — за олимпијске и параолимпијске спортове и сталном спортском суду при Спортском савезу Србије — за неолимпијске спортове.

Сматра се да је уговор о спортској арбитражи закључен и ако тужилац поднесе тужбу или жалбу спортској арбитражи, а тужени не приговори надлежности арбитраже до упуштања у расправљање о предмету спора.

На арбитражу из става 1. овог члана сходно се примењују одредбе о арбитражи закона којим се уређује поступак пред арбитражом, ако овим законом није друкчије утврђено.

Спор из става 1. овог члана може бити предмет и међународне спортске арбитраже у случајевима утврђеним спортским правилима надлежног међународног спортског савеза.

Члан 52.

Спор пред спортском арбитражом хитан је.

Статутом спортског удружења може се предвидети и покушај мирног решавања спорова унутар спортског удружења путем посредовања.

За арбитра може бити именован само дипломирани правник.

За арбитра не може бити именовано лице које је власник, члан органа или запослени код спортских организација у истој грани спорта, лице које је у истој ствари учествовало у одлучивању у ранијем поступку, лице које је члан органа, службено лице или запослени код надлежног спортског савеза, као ни лице у вези с којим постоје други разлози који доводе у питање његову непристрасност.

Органи и лице овлашћено за заступање

Члан 53.

Скупштина је највиши орган спортског удружења. Ако статутом није друкчије одређено, скупштину чине сви чланови спортског удружења, са једнаким правом гласа.

Скупштина спортског удружења сазива се најмање једанпут годишње.

Скупштина спортског удружења одлучује о:

- 1) усвајању, односно изменама и допунама статута спортског удружења;
- 2) усвајању финансијских извештаја;
- 3) избору, односно именовану и разрешењу лица овлашћеног за заступање;
- 4) удруживању у савезе;
- 5) статусним променама;
- 6) престанку спортског удружења;
- 7) другим питањима утврђеним законом и статутом спортског удружења.

Одлука скупштине о промени статута, статусним променама и престанку спортског удружења доноси се већином гласова од укупног броја чланова скупштине, ако статутом није утврђено да је за доношење одлуке потребан већи број гласова.

Сазивање скупштине спортског удружења може тражити једна трећина чланова скупштине уз предлагање дневног реда, а ако надлежни орган спортског удружења не сазове седницу скупштине, њу могу сазвати они чланови спортског удружења који су тражили њено сазивање. Скупштина се мора сазвати најкасније у року од 30 дана од дана подношења уредног захтева за одржавање скупштине спортског удружења.

Члан 54.

Спортско удружење са више од 20 чланова има управу изабрану од стране скупштине удружења, на начин одређен статутом.

Управа спортског удружења (управни одбор, председништво, извршни одбор и др.) има најмање три члана.

Заступник спортског удружења може бити члан управе спортског удружења.

Одлуке управе спортског удружења доносе се већином гласова од укупног броја чланова управе, ако статутом спортског удружења није утврђена друкчија већина.

Члан 55.

Спортско удружење има лице овлашћено за заступање спортског удружења (у даљем тексту: заступник) изабрано, односно именовано на начин утврђен статутом.

За заступника може бити одређено само потпуно пословно способно физичко лице.

Заступник се стара и одговара за законитост рада спортског удружења, организује и води активности и пословање спортског удружења, брине се о уредном вођењу прописаних евиденција и пословних књига, спроводи одлуке органа спортског удружења и има у односу на запослене и радно ангажована лица у спортском удружењу положај, односно овлашћења директора у правном лицу, у складу са законом којим се уређује рад, ако овим законом или статутом није друкчије одређено.

Одредбе статута спортског удружења које ограничавају овлашћења заступника немају правно дејство према трећим лицима.

Правни послови које заступник закључи у име и за рачун спортског удружења обавезују спортско удружење и ако нису у оквиру циљева спортског удружења, осим ако спортско удружење докаже да је треће лице знало да је тај посао изван циљева спортског удружења или је према околностима случаја могло знати.

Члан 56.

Заступник је дужан да информисе органе спортског удружења о активностима и делатностима спортског удружења и његовом финансијском пословању.

Уколико орган спортског удружења, односно статутом одређен број чланова спортског удружења захтева, уз навођење разлога, добијање података из става 1. овог члана, заступник је дужан да им такве информације саопшти најкасније у року од 15 дана од дана подношења захтева.

Члан 57.

Заступник и чланови органа спортског удружења дужни су да поступају савесно, пажљиво и одговорно према спортском удружењу, у складу са законом и општим актима спортског удружења.

Заступник, запослени и чланови органа спортског удружења не могу директно или индиректно бити ангажовани у конкурентској спортској организацији.

Сукоб интереса у смислу става 2. овог члана постоји ако је члан органа спортског удружења, односно заступник или члан његове породице (супружник, крвни сродник у правој линији и у побочној линији до другог степена сродства, усвојитељ и усвојеник, сродник по тазбини до првог степена сродства):

- 1) уговорна страна у правном послу са спортским удружењем;

2) власник или на други начин у пословном односу са лицем из правног посла или радње које закључује уговор са спортским удружењем или које има финансијске интересе у том послу или радњи, по основу којих се разумно може очекивати да утичу на поступање члана органа, односно заступника, супротно интересу спортског удружења;

3) под контролним утицајем стране из правног посла или радње или лица које има финансијски интерес у правном послу или радњи, тако да се основано може очекивати да то утиче на поступање члана органа, односно заступника, супротно интересу спортског удружења.

Уговор између заступника и спортског удружења може да се закључи по одобрењу органа одређеног статутом.

Повреда сукоба интереса и забране конкуренције из ст. 2. и 3. овог члана даје спортском удружењу право на накнаду штете и право да се послови које лице изврши за свој рачун признају као послови извршени за рачун спортског удружења.

Статутом спортског удружења уређује се заступање удружења у случају сукоба интереса између спортског удружења и заступника.

Члан 58.

Спортско удружење са више од 20 чланова има надзорни одбор за контролу финансијског пословања спортског удружења и годишњег завршног рачуна.

Спортско удружење може имати ревизора са надзорним овлашћењима утврђеним у складу са прописима о рачуноводству и ревизији.

Члан 59.

Статутом се могу предвидети и други органи спортског удружења.

Скупштина спортског удружења именује друге органе удружења, ако статутом није друкчије одређено.

Члан органа спортског удружења може бити само члан удружења.

Лица која су осуђена за кривична дела против привреде, имовине и службене дужности, као и за следећа кривична дела: тешко убиство; тешка крађа, разбојничка крађа, разбојништво, утаја, превара, неосновано коришћење кредита и друге погодности, изнуда, уцена и зеленаштво, као и за кривична дела прописана законом који се односи на спречавање насиља и недоличног понашања на спортским приредбама, не могу вршити функције заступника, ликвидатора или чланова органа спортског удружења, док трају правне последице осуде.

Одлуке органа спортског удружења уносе се у књигу одлука.

Члан 60.

Чланови органа спортског удружења одговарају солидарно за штету коју својом одлуком проузрокују спортском удружењу, ако такву одлуку донесу намерно или крајњом непажњом.

За штету из става 1. овог члана не одговарају чланови који су били против доношења штетне одлуке или су се уздржали од гласања.

Тужба за накнаду штете из става 1. овог члана не може се поднети по истеку рока од три године од дана доношења штетне одлуке.

Члан 61.

Члан органа спортског удружења, односно заступник нема право гласа на седници органа спортског удружења кад се одлучује о:

- 1) покретању спора или одустајању од спора против њега;
- 2) одобравању послова између њега и спортског удружења у случају сукоба интереса, односно постојања личног интереса при одлучивању;
- 3) његовој одговорности или разрешењу.

Члан 62.

Одлуке као појединачни акти органа, односно заступника ништаве су ако су донете супротно закону, спортским правилима или општем акту спортског удружења.

Ништавост одлуке из става 1. овог члана утврђује суд, по тужби заинтересованог лица или јавног тужиоца.

Тужба за утврђење ништавости из става 1. овог члана не може се поднети по истеку рока од три године од дана доношења одлуке.

Упис у регистар

Члан 63.

Спортска удружења уписују се у Регистар који води Агенција за привредне регистре (у даљем тексту: Агенција), као поверени посао. Повезивање више лица из члана 34. став 2. овог закона не уписује се у Регистар.

Агенција води Регистар преко Регистратора надлежног за вођење Регистра (у даљем тексту: Регистратор).

На услове и поступак именовања Регистратора, као и на његова овлашћења и обавезе, сходно се примењују одредбе закона којим се уређује рад Агенције, а на поступак уписа у Регистар примењују се одредбе закона којим се уређује регистрација привредних субјеката, ако овим законом није друкчије утврђено.

Влада прописује висину накнаде за упис спортског удружења у Регистар и друге услуге које пружа Агенција у поступку вођења Регистра, на предлог Управног одбора Агенције.

Спортско удружење стиче својство правног лица даном уписа у Регистар.

Министарство води Јединствену евиденцију удружења, друштава и савеза у области спорта (у даљем тексту: Јединствена евиденција).

Јединствена евиденција садржи податке о удружењима, друштвима и савезима у области спорта, и то: назив; седиште; адреса; датум оснивања; грана спорта; правна форма; име и функција заступника; чланство у савезима у области спорта; шифра и опис претежне привредне и друге делатности која се непосредно обавља; назив регистарског органа и број под којим је удружење уписано у Регистар.

Министар ближе уређује: садржину и начин вођења Регистра; предмет регистрације; садржину и образац пријаве за упис у Регистар и регистрацију других података, документацију која се уз пријаву прилаже, као и друге услуге

које пружа Агенција у вођењу Регистра; садржину и начин вођења Јединствене евиденције.

Министарство обавештава спортско удружење о броју под којим је спортско удружење уписано у Јединствену евиденцију (број јединствене евиденције).

Министарство обезбеђује јавну доступност података из Јединствене евиденције - преко интернета.

Члан 64.

Спортско удружење подноси Агенцији захтев за упис у Регистар, у облику регистрационе пријаве.

Спортско удружење дужно је да Агенцији пријави сваку промену података који се уписују у Регистар, у року од 15 дана од дана настале промене.

По пријему регистрационе пријаве Регистратор проверава:

- 1) да ли је надлежан за поступање по регистрационој пријави;
- 2) да ли је као потписник регистрационе пријаве назначено овлашћено лице;
- 3) да ли регистрациона пријава садржи све податке у складу са овим законом;
- 4) да ли је уз регистрациону пријаву приложена сва документација прописана у складу са овим законом;
- 5) да ли је уз регистрациону пријаву приложен доказ о уплати накнаде за упис у Регистар;
- 6) да ли су подаци који су унети у регистрациону пријаву истоветни са подацима из документације приложене уз пријаву;
- 7) да ли је под истим називом регистровано друго спортско удружење, односно да ли је већ покренут поступак регистрације другог спортског удружења под истим називом, ако се пријава односи на регистрацију оснивања или промене назива;
- 8) да ли је регистрациона пријава поднета у прописаном року.

Регистратор не испитује тачност података и веродостојност докумената достављених уз регистрациону пријаву.

На упис промена података у Регистар сходно се примењују одредбе овог закона о упису оснивања спортског удружења у Регистар.

Члан 65.

Ако су испуњени услови за регистрацију, Регистратор, у року од 15 дана од дана подношења уредне регистрационе пријаве, доноси решење о упису у Регистар.

Решење из става 1. овог члана садржи: датум уписа; назив, седиште и адресу спортског удружења; лично име, адресу и матични број заступника, односно број и државу издавања путне исправе, заступника спортског удружења. Ово решење је коначно и против њега се може покренути управни спор.

Члан 66.

Ако Регистратор утврди, у року од пет дана од дана подношења регистрационе пријаве, да нису испуњени услови за упис, подносиоца пријаве позива, на начин који је прописан законом којим се уређује регистрација привредних друштава, да у року од 15 дана отклони утврђене недостатке.

Ако подносилац пријаве не отклони утврђене недостатке у року из става 1. овог члана, Регистратор у року од 15 дана доноси закључак којим се захтев из регистрационе пријаве одбацује.

Члан 67.

На закључак о одбацивању из члана 66. став 2. овог закона подносилац регистрационе пријаве може, преко Агенције, изјавити жалбу министру, у року од 15 дана од дана пријема тог акта.

Подносилац регистрационе пријаве се у жалби не може позивати на податке које није унео у регистрациону пријаву и документацију коју уз њу није доставио.

Ако Регистратор оцени да је жалба основана, може донети решење којим ће заменити побијани акт и усвојити захтев из регистрационе пријаве.

Ако Регистратор оцени да жалба није основана, односно не донесе решење из става 3. овог члана, дужан је да најкасније у року од осам дана од дана пријема жалбе, жалбу са свим списима предмета достави министру.

По жалби из става 4. овог члана министар одлучује у року од 30 дана од дана подношења жалбе.

Решење министра је коначно и против њега се може покренути управни спор.

Члан 68.

Агенција доставља извештај о упису Министарству, шестомесечно и то: за период јануар-јун до 15. јула, а за период јул-децембар до 15. јануара, са подацима који су предмет регистрације.

Члан 69.

Регистрација оснивања спортског удружења и регистрација других података о спортском удружењу ништава је:

- 1) ако оснивачки акт није састављен у прописаној форми или не садржи прописане елементе;
- 2) ако статут спортског удружења не садржи прописане елементе;
- 3) ако не постоји правна и пословна способност свих оснивача;
- 4) ако је број оснивача мањи од броја утврђеног овим законом;
- 5) ако су циљеви и делатност спортског удружења такве природе да, у складу са овим законом, није реч о спортском удружењу него спортском привредном друштву;
- 6) ако се из назива спортског удружења не види да је у питању спортска организација, односно ако назив доводи у заблуду у погледу циљева спортског удружења или о томе о каквој се врсти правног лица ради;
- 7) ако назив спортског удружења садржи службени назив Републике Србије или јединице локалне самоуправе или име или део имена физичког

лица без прибављене сагласности у смислу члана 44. овог закона или ако садржи име стране државе или међународне организације;

8) ако су у регистрационој пријави наведени неистинити подаци;

9) ако је регистрација извршена на основу лажног документа (лажног општег или појединачног акта), или документа са неистинитим подацима;

10) ако је регистрација извршена на основу акта који је ништав, односно поништен по одредбама овог закона.

Лице које има правни интерес да се утврди ништавост регистрације може тражити тужбом за утврђење да се утврди да је регистрација података о спортском удружењу, укључујући и регистрацију његовог оснивања, ништава.

Ако је регистрација података о спортском удружењу ништава из разлога из става 1. тачка 10) овог члана, тужба за утврђење ништавости регистрације мора да садржи и захтев за утврђење ништавости акта на основу којег је извршен упис у Регистар.

По регистрационој пријави лица из става 2. овог члана, уз коју се доставља доказ о покретању поступка за утврђивање ништавости регистрације, Регистратор ће у року од три дана у Регистар регистровати постојање спора из става 2. овог члана.

Ако је основ ништавости регистрације спортског удружења отклоњив, надлежни суд после покретања поступка одређује рок од најдуже 90 дана за отклањање недостатака и за то време застаје са поступком.

Кад је пресудом утврђена ништавост регистрације, суд је дужан да у року од 15 дана од дана правноснажности достави пресуду Агенцији. На основу те пресуде, Регистратор брише ништаву регистрацију из Регистра.

Ако је правноснажном пресудом утврђена ништавост регистрације оснивања, Регистратор у Регистар уписује ништавост регистрације оснивања и о томе обавештава спортско удружење, Министарство и орган надлежан за покретање ликвидације, односно стечајног поступка.

Члан 70.

Ништавост регистрације нема правно дејство на правне послове спортског удружења са савесним трећим лицима.

Утврђивањем ништавости регистрације оснивања спортског удружења оснивачи спортског удружења постају солидарно одговорни за намирење потраживања поверилаца удружења.

Имовина

Члан 71.

Спортско удружење може стицати средства и остваривати приход од прилога, чланарине, донација и поклона, субвенција, наслеђа, камата на улоге, закупнине, дивиденди, услуга, спонзорства и других комерцијалних, маркетиншких, пословних и привредних делатности и активности, у складу са законом.

Средства из става 1. овог члана својина су спортског удружења.

Члан 72.

Спортско удружење може основати привредно друштво или друго правно лице, у складу са законом, ради прибављања средстава потребних за остваривање својих спортских циљева. Спортско удружење – оснивач користи целокупну остварену нето добит тог основаног правног лица за остваривање својих спортских циљева утврђених статутом.

Ако спортско удружење из става 1. овог члана оснује спортско привредно друштво и на њега пренесе права и обавезе у погледу учешћа у одређеном рангу такмичења и права и обавезе према одређеним спортским и другим ангажованим лицима, у складу са законом и спортским правилима надлежног националног гранског спортског савеза, новоосновано спортско привредно друштво одговара за обавезе спортског удружења – свог оснивача настале пре свог оснивања.

Испуњеност услова из ст. 1. и 2. овог члана утврђује надлежни орган, у складу са законом.

Члан 73.

Спортско удружење води пословне књиге и подноси финансијске извештаје у складу са прописима о рачуноводству и ревизији.

Члан 74.

Спортско удружење које се такмичи у националном, односно професионалном спортском такмичењу води пословне књиге и подноси финансијске извештаје у складу са прописима о рачуноводству и ревизији који се односе на привредна друштва.

Ревизија финансијских извештаја спортских удружења из става 1. овог члана врши се у складу с прописима о рачуноводству и ревизији који се односе на привредна друштва.

Члан 75.

За своје обавезе спортско удружење одговара целокупном својом имовином.

Чланови спортског удружења и органа спортског удружења солидарно одговарају са спортским удружењем за обавезе спортског удружења ако поступају с имовином спортског удружења као да је у питању њихова имовина или злоупотребе спортско удружење као форму за незаконите или преварне циљеве.

Члан 76.

Имовина спортског удружења може да се користи једино за остваривање циљева утврђених статутом.

Имовина спортског удружења не може се делити његовим члановима.

Приходи остварени обављањем делатности спортског удружења користе се искључиво за остваривање статутарних циљева спортског удружења.

Одредбе ст. 1-3. овог члана не односе се на давање члановима пригодних награда и накнада оправданих трошкова насталих остваривањем статутарних циљева спортског удружења (путни трошкови, дневнице, трошкови преноћишта и сл.), испуњавање обавеза према члановима уговорених у складу са овим законом и исплату зарада запосленима.

Члан 77.

За случај престанка спортског удружења као прималац његове имовине статутом се може одредити само домаћа недобитна организација у области спорта.

Ако се у тренутку престанка спортског удружења не може поступити на начин одређен законом и статутом за расподелу имовине, или ако је спортско удружење престало на основу одлуке о забрани рада, имовина постаје државна својина коју користи јединица локалне самоуправе на чијој је територији било седиште спортског удружења и мора се употребити у сврхе које највише одговарају циљевима спортског удружења или у друге спортске сврхе.

Ако јединица локалне самоуправе није у могућности да обезбеди испуњеност услова из става 2. овог члана, онда је корисник имовине Република Србија.

Статусне промене

Члан 78.

Статусне промене спортског удружења јесу: припајање, спајање, подела и одвајање.

Статусном променом спортско удружење преноси целу своју имовину или њен део на једно или више постојећих или нових спортских удружења, која су његови општи правни следбеници.

У истој статусној промени може да се комбинује припајање, спајање, подела и одвајање.

У случају престанка спортског удружења услед статусне промене, не спроводи се ликвидација.

Спортска удружења која учествују у лигашким спортским такмичењима могу вршити статусне промене ако се статусном променом не утиче на регуларност такмичења и уз претходну сагласност надлежног гранског спортског савеза.

Споразум о замени назива између спортских удружења не сматра се статусном променом, у складу са овим законом.

Члан 79.

Свако спортско удружење које учествује у статусној промени сачињава финансијски извештај према стању на дан доношења одлуке о спајању, припајању, подели и одвајању, у складу с прописима о рачуноводству и ревизији.

Члан 80.

Припајањем се преноси цела имовина једног спортског удружења (припојеник) на друго спортско удружење (припојилац), на основу уговора о припајању.

Спајањем се оснива ново спортско удружење, на које се преноси укупна имовина два или више спортских удружења која се спајају (спојена спортска удружења).

Члан 81.

Припајање једног или више спортских удружења другом уписује се у Регистар.

Уписом припајања у Регистар имовина припојеника прелази на спортско удружење припојиоца.

На упис припајања сходно се примењују одредбе овог закона о упису оснивања спортског удружења.

Уписом припајања у Регистар престаје да постоји припојено спортско удружење, а удружење припојилац наставља с радом под називом под којим је уписано у Регистар.

Уписом припајања запослени и чланови припојеника постају запослени и чланови припојиоца.

Уз пријаву за упис припајања подnose се одлуке скупштина спортских удружења која учествују у припајању – о прихватању закључења уговора о припајању (у истоветном тексту), уговор о припајању, решење о упису у Регистар спортских удружења која се припајају, оглас о намери припајања објављен у средству јавног информисања специјализованом за спорт, које излази на територији целе Републике Србије и сагласност надлежног гранског спортског савеза ако спортска удружења учествују у лигашком спортском такмичењу.

Члан 82.

Уговор о припајању садржи називе и седишта спортских удружења, одредбе у вези с преносом имовине спортског удружења које се припаја (тачан опис делова имовине који се преносе, при чему је дозвољено упућивање на посебне исправе) и одредбе о правима чланова спортског удружења које се припаја.

Повериоци спортских удружења која учествују у припајању могу, у року од 30 дана од дана објављивања огласа о покретању поступка припајања, захтевати обезбеђење својих потраживања или њихову исплату. Довољним обезбеђењем поверилаца сматра се изјава заступника спортских удружења која учествују у припајању да ће се имовином тих спортских удружења управљати одвојено до намирања поверилаца сваког спортског удружења посебно. У противном, надлежни суд може поништити припајање на захтев поверилаца.

Нацрт уговора о припајању подлеже ревизији једног или више ревизора кога заједнички именују спортска удружења која учествују у припајању.

Ревизор саставља писмени извештај о ревизији нацрта уговора о припајању који се подноси спортским удружењима која учествују у припајању у року одређеним актом о именовању и који садржи нарочито: образложени приказ свих важних делова имовине и обавеза спортских удружења која учествују у припајању; податке о примењеном методу процене вредности свих спортских удружења која учествују у припајању, разлоге због којих је примењен тај метод; податке о посебним тешкоћама у процени вредности спортских удружења која учествују у припајању, ако их је било.

Скупштине спортских удружења не могу да донесу одлуку о прихватању закључења уговора о припајању пре него што размотри извештај ревизора из става 4. овог члана.

Члан 83.

На спајање спортских удружења сходно се примењују одредбе овог закона о припајању, а на новонастало спортско удружење – одредбе о оснивању спортског удружења.

Уписом новог спортског удружења у Регистар престају да постоје спортска удружења која су се спојила.

Уписом новог спортског удружења у Регистар имовина спојених спортских удружења прелази на ново спортско удружење.

Запослени и чланови спортских удружења која су се спојила постају запослени и чланови новог спортског удружења.

Члан 84.

Подела спортског удружења јесте статусна промена којом се спортско удружење дели на више спортских удружења, чиме оно престаје.

Одлука о подели спортског удружења има правно дејство акта о оснивању.

Поделом спортско удружење дели своју имовину на више делова коју преноси на више спортских удружења. У подели, делови имовине спортског удружења које се дели могу да се: припоје постојећем спортском удружењу; споје са постојећим спортским удружењем уз оснивање новог спортског удружења; оснују као нова спортска удружења; неки припоје једном или више постојећих спортских удружења, а други оснују као једно или више нових спортских удружења, са или без спајања са постојећим удружењима.

Одвајање јесте статусна промена којом се од спортског удружења одваја његов део, а спортско удружење остаје да постоји као правно лице. Одвајањем спортско удружење преноси један или више делова своје имовине на једно или више нових (одвајање оснивањем) или постојећих спортских удружења (одвајање припајањем).

На поделу и одвајање сходно се примењују одредбе овог закона о оснивању, спајању и припајању спортских удружења.

У случају поделе или одвајања, за обавезе спортског удружења које су постојале пре уписа поделе, односно одвајања у Регистар, солидарно одговара свако учествујуће спортско удружење које постоји након уписа поделе, односно одвајања.

Спортско удружење коме је пренесен део имовине поделом или одвајањем, као општи правни следбеник, ступа у све правне односе подељеног спортског удружења, односно спортског удружења од којег је одвојен његов део, са трећим лицима, а у вези с пренесеним делом имовине.

Члан 85.

Спортска удружења настала поделом, односно одвајањем уписују се у Регистар после закључења уговора о разграничењу средстава, права и обавеза (деобни биланс). Деобним билансом уређују се и питања везана за статус чланова спортског удружења и запослених.

Заступници спортских удружења која учествују, односно настају у подели или одвајању подносе пријаву за упис у Регистар поделе, односно одвајања.

Спортско удружење престаје уписом поделе у Регистар, без спровођења ликвидације. Спортско удружење не престаје одвајањем његовог дела, већ мења статут ради усклађивања с променама које су у вези с одвајањем.

Престанак

Члан 86.

Спортско удружење престаје:

- 1) ако се број чланова смањи испод броја потребног за оснивање, а надлежни орган удружења не донесе одлуку о пријему нових чланова у року од 30 дана;
- 2) ако надлежни орган спортског удружења донесе одлуку о престанку удружења;
- 3) статусном променом која води престанку удружења;
- 4) ако се утврди да је истекао мандат заступнику или управи спортског удружења а да дуже од 60 дана од дана истека мандата није изабран, у складу са статутом, нови заступник, односно управа, или ако седница скупштине није одржана у роковима утврђеним статутом;
- 5) ако му је изречена мера забране обављања спортских активности и делатности због тога што не испуњава услове за њихово обављање, а у року одређеном у изреченој мери не испуни те услове;
- 6) ако је правноснажном одлуком надлежног суда утврђено да је регистрација оснивања спортског удружења била ништава;
- 7) ако му је забрањен рад;
- 8) у другим случајевима утврђеним законом, оснивачким актом или статутом спортског удружења који су наведени као основ за престанак удружења;
- 9) стечајем.

Спортско удружење престаје брисањем из Регистра.

О брисању из Регистра доноси се решење које је коначно у управном поступку. Против решења о брисању из Регистра може се покренути управни спор.

Члан 87.

Ликвидација спортског удружења спроводи се када спортско удружење има довољно финансијских средстава за покриће свих својих обавеза.

На спровођење ликвидације спортског удружења сходно се примењују одредбе закона којим се уређује ликвидација привредних друштава, ако овим законом није друкчије одређено.

Током ликвидације престају овлашћења органа спортског удружења, ако законом није друкчије одређено.

Члан 88.

Ако одлука о покретању ликвидације не буде донета иако су се стекли услови за њено доношење, заступник спортског удружења дужан је да о томе обавести Агенцију и спортског инспектора, без одлагања.

У случајевима из члана 86. став 1. тач. 4)–8) овог закона и у случају из става 1. овог члана, као и у случају када заступник не обавести Агенцију о томе да су се стекли услови за спровођење ликвидације, спортски инспектор, по службеној дужности или на предлог лица које има правни интерес, у року од три дана од дана пријема обавештења, односно од сазнања за испуњеност услова за спровођење ликвидације, утврђује испуњеност услова за престанак спортског удружења и пред надлежним судом покреће поступак ликвидације и о томе обавештава Агенцију.

У називу спортског удружења уписује се ознака „у ликвидацији”.

Члан 89.

У поступку ликвидације послове спортског удружења води заступник спортског удружења као ликвидациони управник, ако удружење не именује друго лице или надлежни суд из оправданих разлога, на предлог лица које има правни интерес, не именује другог ликвидационог управника.

Именовање или разрешење ликвидационог управника уписује се у Регистар.

Члан 90.

Са имовином спортског удружења која преостане после намирања поверилаца ликвидациони управник поступа на начин предвиђен законом и статутом спортског удружења.

Финансијски извештај састављен са даном завршетка ликвидације и извештај о спровођењу ликвидације одобрава скупштина спортског удружења, а ако се скупштина удружења не састане или не одржи због недостатка кворума, ликвидациони управник завршава поступак ликвидације и без одобрења.

После окончања ликвидације спортског удружења, ликвидациони управник без одлагања подноси пријаву за брисање спортског удружења из Регистра.

Члан 91.

Лице које је примило имовину спортског удружења из ликвидационог остатка одговара до висине примљеног износа за евентуалне неизмирене обавезе спортског удружења у ликвидационом поступку.

Члан 92.

Над спортским удружењем које је неспособно за плаћање спроводи се стечајни поступак, у складу са законом.

На упис у Регистар података који се односе на стечај спортског удружења сходно се примењују одредбе закона којим се уређује стечајни поступак, и то одредбе о упису у надлежни регистар одлука из стечајног поступка.

Ако је над спортским удружењем спроведен стечајни поступак, орган који је тај поступак спровео, у року од 15 дана од дана окончања поступка, доставља Агенцији доказ о томе, након чега се, по службеној дужности, спроводи брисање удружења из Регистра.

Члан 93.

Забрањено је деловање спортског удружења усмерено на насилно рушење уставног поретка, кршење зајемчених људских или мањинских права, или изазивање расне, националне или верске мржње.

Одлуку о забрани рада спортског удружења чије је деловање супротно одредби става 1. овог члана доноси Уставни суд.

Забрана рада спортског удружења односи се и на све делове удружења.

Симболи визуелног идентитета и друге ознаке спортског удружења коме је забрањен рад не смеју се јавно употребљавати.

Одредбе ст. 1-4. овог члана сходно се примењују и на забрану рада повезивања више лица из члана 34. став 2. овог закона.

2.1.2. Спортско привредно друштво

Члан 94.

Спортско привредно друштво могу основати физичка и/или правна лица, у складу са законом.

Агенција доставља извештај о уписима спортских привредних друштава Министарству шестомесечно, и то: за период јануар-јун до 15. јула, а за период јул-децембар до 15. јануара.

Спортско привредно друштво може обављати спортску активност и спортску делатност ако испуњава услове из члана 33. овог закона и ако се те активности и делатности обављају као претежна делатност спортског привредног друштва.

Нето добит коју у текућој години оствари друштво из става 1. овог члана мора бити најмање 70% реинвестирана у претежну делатност тог друштва.

На повреду конкуренције при обављању спортских делатности сходно се примењују прописи којима се уређује заштита конкуренције, осим ако то није супротно самој природи спортских активности и спортских делатности.

2.2. Предузетник

Члан 95.

Предузетник који се бави стручним радом у области спорта мора имати одговарајуће спортско звање у складу са овим законом.

Министар у акту из члана 33. став 2. овог закона уређује за које спортске делатности предузетнику није потребан посебан простор, опрема и кадрови.

На самостално обављање спортске делатности примењују се прописи којима се уређује предузетништво, ако овим законом није друкчије одређено.

Члан 96.

Спортско привредно друштво, односно предузетник може се бавити пословима посредовања приликом преласка спортисте из једне у другу спортску организацију ако има ангажовано лице са одговарајућим спортским звањем и ако има дозволу за рад издату од стране надлежног националног гранског спортског савеза.

Надлежни национални грански спортски савез утврђује услове и поступак за стицање дозволе за рад из става 1. овог члана.

Министар даје сагласност на акт из става 2. овог члана.

Надлежни национални грански спортски савез издаје дозволу и обавештава Министарство о сваком издавању дозволе, у року од 15 дана од дана издавања.

Члан 97.

Правна и физичка лица која не учествују у спортским такмичењима и којима је претежна делатност спортско оспособљавање и спортско усавршавање трећих лица, а не чланова (школе фудбала, школе тениса, кампови и сл.) или омогућавање спортског вежбања (фитнес центри, други спортски центри и сл.), могу се оснивати само у облику привредног друштва, односно одговарајућем облику предузетништва и не могу у називу имати реч „клуб” или реч „савез”.

2.3. Спортска друштва

Члан 98.

Спортске организације могу се, ради уређивања и остваривања заједничких циљева и интереса, као и заједничког наступања у области спорта, удруживати у спортска друштва.

Спортско друштво је носилац права на заједнички назив и заједничке симболе, ако статутом спортског друштва није друкчије одређено.

На оснивање, упис у Регистар, обављање спортских активности и спортских делатности, стицање средстава и остваривање прихода, решавање спорова, одговорност, као и на друга питања у вези с радом спортских друштава, сходно се примењују одредбе овог закона које се односе на спортска удружења, ако овим законом није друкчије одређено.

2.4. Грански спортски савези

Члан 99.

Спортске организације, територијални грански спортски савези, самостални професионални спортисти и стручна удружења у одређеној грани спорта могу се, ради уређивања питања од заједничког интереса, заједничког репрезентовања, уређивања питања организовања такмичења и статуса спортиста у одређеној грани спорта, односно области спорта, удруживати у гранске спортске савезе за једну или више спортских грана (национални, покрајински, градски, општински).

Организације из става 1. овог члана морају бити уписане у Регистар.

Грански спортски савез који бројем окупљених чланова, спортским и друштвеним положајем или другим околностима има фактички монопол над обављањем спортских активности или на други начин има доминантан положај у одређеној спортској грани – дужан је да прими у чланство лица из става 1. овог члана која испуњавају услове одређене статутом савеза за пријем у чланство.

Спортске организације које окупљају лица с инвалидитетом могу се удруживати по спортским гранама или по другом критеријуму, у складу са спортским правилима надлежних међународних спортских савеза.

Члан 100.

Национални грански спортски савези и покрајински грански спортски савези уписују се у Регистар.

На оснивање, упис у Регистар, обављање спортских активности и спортских делатности, стицање средстава и остваривање прихода, решавање спорова, одговорност, забрану дискриминације, као и на друга питања у вези с радом гранских спортских савеза, сходно се примењују одредбе овог закона које се односе на спортска удружења.

Регистрација оснивања гранског спортског савеза и регистрација других података о гранском спортском савезу ништава је ако је под истим називом раније већ уписан у Регистар други грански спортски савез или ако се назив гранског спортског савеза јасно не разликује од назива другог спортског савеза већ уписаног у Регистар.

Члан 101.

Национални грански спортски савез јесте највиши облик удруживања у Републици Србији у одговарајућој грани спорта.

Национални грански спортски савези оснивају се првенствено с циљем: развоја спортске гране, односно спортских активности и делатности у подручју свог деловања; усклађивања активности својих чланова; репрезентовања националног спорта у подручју свог деловања; стварања услова за постизање врхунских спортских резултата; учешћа у унапређивању стручног рада спортских стручњака; подстицања бављења спортом, посебно деце и омладине, у свом подручју деловања; организовања и вођења спортских такмичења.

Национални грански спортски савез који окупља више од половине регистрованих спортских организација, врши функцију репрезентативног удружења послодаваца у погледу овлашћења за закључење посебног колективног уговора за грану спорта за коју је надлежан, у складу са законом.

Члан 102.

Надлежни национални грански спортски савез утврђује спортска правила у одговарајућој грани спорта, а у складу са међународно утврђеним правилима.

Спортским правилима из става 1. овог члана утврђују се:

- 1) систем, пропозиције, правила и календар такмичења, укључујући и одређивање професионалних лига;
- 2) правила за организовање спортских такмичења;
- 3) услови и критеријуми за учешће на спортским такмичењима и поступак утврђивања њихове испуњености;
- 4) услови и критеријуми за учешће на националном лигашком спортском такмичењу, односно професионалном спортском такмичењу и поступак утврђивања њихове испуњености (дозвола за сезону);
- 5) начин и поступак регистровања уговора између спортисте и спортске организације;
- 6) услови за организовање и учешће спортских организација у такмичењима за подручје више држава или више региона различитих држава;
- 7) услови и начин регистровања спортиста и спортских тренера за спортску организацију, укључујући и регистровање страних спортиста;

8) мере за спречавање негативних појава у спорту (допинг, насиље и недолично понашање, лажирање спортских резултата, расизам и шовинизам);

9) медицинска заштита спортиста;

10) дисциплински поступак и дисциплинске казне;

11) статус спортиста и преласци спортиста у домаће и иностране спортске организације, укључујући уступање спортиста између спортских организација;

12) услови за вршење посредовања у преласцима спортиста из једне у другу спортску организацију;

13) статус судија, суђење на такмичењима и статус других службених лица на такмичењима;

14) обављање стручног рада у спортским организацијама;

15) друга питања утврђена законом.

Надлежни национални грански спортски савез дужан је да у року од 15 дана од дана ступања на снагу спортских правила из става 1. овог члана достави примерак тих правила Министарству.

Члан 103.

На међународне гранске спортске савезе који имају седиште на територији Републике Србије сходно се примењују одредбе овог закона које се односе на националне гранске спортске савезе.

2.5. Спортски савез Србије и други територијални спортски савези

Члан 104.

Организације у области спорта са одређене територије оснивају, ради уређивања и остваривања спортских питања од заједничког интереса, територијални спортски савез, односно савез спортова (за Републику Србију, аутономну покрајину, јединицу локалне самоуправе).

Спортски савез Србије јесте територијални спортски савез за Републику Србију у који се удружују национални грански спортски савези, национална спортска удружења, као и покрајински, градски и општински територијални спортски савези.

Спортски савез Србије обавља послове којима се обезбеђују услови за праћење, развој и унапређење масовног спорта, школског спорта и врхунског спорта у неолимпијским спортовима, као и друге послове у складу са овим законом и Стратегијом развоја спорта у Републици Србији (у даљем тексту: Стратегија), а посебно:

- утврђује, као поверени посао, својство лица које се самостално бави спортом као јединим и основним занимањем на основу мерила за утврђивање тог својства, која утврђује уз сагласност Министарства;

- решава арбитражне спорове за неолимпијске спортове;

- учествује у раду Управног одбора Републичког завода;

- у своје име предлаже годишње и посебне програме којима се остварује општи интерес у области спорта и прикупља од својих чланова (националних гранских спортских савеза неолимпијских спортова и

територијалних спортских савеза) и у њихово име предлаже годишње и посебне програме којима се остварује општи интерес у области спорта;

- учествује у раду стручних комисија које врше евалуацију програма који се финансирају у складу са овим законом;

- даје мишљење на акт министра којим се утврђује национални грански спортски савез чији се програми финансирају из буџета Републике Србије, спортске гране и спортски објекти од значаја за Републику Србију;

- учествује у раду комисије за припрему категоризације спортова, спортиста и спортских стручњака и врше рангирање;

- даје мишљење у вези са кандидатуром за организацију великих међународних спортских такмичења на територији Републике Србије.

На оснивање, упис у Регистар и обављање спортских активности и спортских делатности, стицање средстава и остваривање прихода, као и на друга питања у вези са радом територијалног спортског савеза сходно се примењују одредбе овог закона које се односе на спортска удружења, ако овим законом није друкчије одређено.

2.6. Олимпијски комитет Србије

Члан 105.

Олимпијски комитет Србије јесте организација у области спорта, образована у складу с Олимпијском повељом и призната од стране Међународног олимпијског комитета.

Олимпијски комитет Србије обавља послове којима се обезбеђују услови за: праћење, развој и унапређење врхунског спорта и система врхунског спорта у олимпијским спортовима, организацију и одржавање међународних спортских такмичења која су у надлежности Међународног олимпијског комитета, остваривање мултидржавне и међународне спортске сарадње и реализацију програма и пројеката из ове области који су од општег интереса за Републику Србију, као и друге послове у складу са овим законом, а посебно:

- решава арбитражне спорове за олимпијске и параолимпијске спортове;

- учествује у раду Управног одбора Републичког завода;

- у своје име предлаже годишње и посебне програме којима се остварује општи интерес у области спорта и прикупља од својих сталних чланова (националних гранских спортских савеза олимпијских спортова) и у њихово име предлаже годишње и посебне програме којима се остварује општи интерес у области спорта;

- учествује у раду стручних комисија које врше евалуацију програма који се финансирају у складу с овим законом;

- даје мишљење на акт министра којим се утврђују национални грански спортски савези чији се програми финансирају из буџета Републике Србије, спортске гране и спортски објекти од значаја за Републику Србију;

- учествују у раду комисије за припрему категоризације спортова, спортиста и спортских стручњака и врше рангирање;

- даје мишљење у вези с кандидатуром за организацију великих међународних спортских такмичења на територији Републике Србије за олимпијске спортове.

Олимпијски комитет Србије своје активности обавља у складу са начелима олимпијског покрета и Олимпијском повелом Међународног олимпијског комитета.

На оснивање, упис у регистар и обављање спортских активности и спортских делатности, као и на друга питања у вези с радом и програмима Олимпијског комитета Србије, сходно се примењују одредбе овог закона које се односе на националне гранске спортске савезе, ако овим законом није друкчије одређено.

Одредбе ст. 1-4. овог члана сходно се примењују и на Параолимпијски комитет Србије.

Речи „олимпијски” и „олимпијада”, самостално или у међусобној вези, као и одговарајуће речи или групе речи у страном језику, могу бити коришћене у називу, односно пословном имену неке организације или за означавање одређене спортске приредбе само уз сагласност Олимпијског комитета Србије.

2.7. Стручна и друга удружења и савези у области спорта

Члан 106.

Спортски стручњаци и стручњаци у спорту могу се ради уређивања и остваривања стручних спортских питања од заједничког интереса удруживати у стручна спортска удружења (удружења тренера, судија и др.).

Спортске организације, спортска друштва, спортски савези и друга правна и физичка лица могу ради остваривања заједничких циљева и интереса у области спорта оснивати и друга удружења (организациони одбори, удружења навијача и др.) и савезе у области спорта.

На оснивање, упис у Регистар и обављање спортских активности и спортских делатности, као и на друга питања у вези с радом удружења и савеза из ст. 1. и 2. овог члана, сходно се примењују одредбе овог закона које се односе на спортска удружења.

2.8. Завод за спорт и медицину спорта Републике Србије

Члан 107.

Републички завод јесте установа која обавља делатност ради развоја стручног рада и задовољавања стручних потреба у области спорта.

Делатност Републичког завода обухвата:

- 1) периодична тестирања, односно праћење антрополошких карактеристика деце, омладине и одраслих;
- 2) контролу тренираности перспективних и врхунских спортиста и стручно-саветодавну помоћ тим спортистима и спортским стручњацима;
- 3) организацију и реализацију континуираних тренинга и завршних припрема врхунских и перспективних спортиста;
- 4) вођење матичних евиденција у области спорта (прикупљање података и обрада) и периодично објављивање и публикавање збирних података из матичних евиденција;
- 5) стручно усавршавање спортских стручњака и стручњака у области медицине спорта у сарадњи са високошколском установом, у складу са законом;

6) обављање надзора над стручним радом у области спорта, преко истакнутих спортских стручњака (стручни спортски надзорници);

7) евалуацију здравственог стања учесника у физичким активностима;

8) унапређење здравственог стања и функционалних способности перспективних и врхунских спортиста;

9) организациону и стручну помоћ организацијама које реализују програме којима се остварује општи интерес у области спорта;

10) саветовање при планирању, изградњи и реконструкцији спортских објеката од значаја за Републику Србију;

11) пропагандну, издавачку, научну, истраживачко-развојну и библиотечку делатност у области спорта и медицине спорта, у складу са законом;

12) учествовање у изради Стратегије;

13) давање објашњења значајних питања везано за развој спорта у Републици Србији;

14) међународну сарадњу у области спорта и медицине спорта.

Републички завод може обављати и здравствену делатност, односно одређене послове здравствене делатности, у складу са законом којим се уређује здравствена заштита.

Републички завод може обављати и друге послове, у складу са Статутом.

На Статут Републичког завода сагласност даје Влада, а на општи акт којим се уређује организација и систематизација радних места у Републичком заводу сагласност даје министар.

Послови из става 2. тач. 4) и 6) овог члана обављају се као поверени послови.

Члан 108.

Органи Републичког завода јесу: директор и управни одбор.

Управни одбор Републичког завода има седам чланова, од којих два представника Министарства, једног представника истакнутих стручњака из области спорта које предлаже Министарство, једног представника Олимпијског комитета Србије, једног представника Спортског савеза Србије и два представника Републичког завода.

За члана управног одбора и директора Републичког завода може бити именовано лице које има високо образовање.

Управни одбор Републичког завода одлучује већином гласова од укупног броја чланова управног одбора.

Директора, председника и чланове управног одбора Републичког завода именује и разрешава Влада.

Надзор над законитошћу рада Републичког завода врши Министарство.

Члан 109.

На организацију и рад Републичког завода примењују се прописи о јавним службама, ако овим законом није друкчије одређено.

Средства за рад Републичког завода обезбеђују се у буџету Републике Србије и из других извора, у складу са законом.

2.9. Установе и привредна друштва у области спорта

Члан 110.

Установе у области спорта могу оснивати, у складу са законом којим се уређују јавне службе, Република Србија, аутономна покрајина и јединица локалне самоуправе (у даљем тексту: оснивач) и у буџету оснивача обезбеђују се средства за рад, у складу са законом.

Годишњи програм рада установе из става 1. овог члана одобрава оснивач.

Установе у области спорта могу оснивати и друга правна и физичка лица, под условима прописаним законом.

Привредна друштва за обављање спортске делатности могу оснивати физичка или правна лица у складу са законом.

Установе и привредна друштва из ст. 1, 3. и 4. овог члана могу обављати спортску делатност ако имају обезбеђен одговарајући простор, односно објекат, одговарајућу опрему, одговарајуће спортске стручњаке у зависности од врсте делатности, ако испуњавају услове у погледу безбедности за обављање делатности и ако имају одговарајућу унутрашњу организацију, односно службу.

Министар прописује ближе услове из става 5. овог члана.

Испуњеност услова из става 5. овог члана проверава спортски инспектор у оквиру редовног инспекцијског надзора.

2.10. Спортске задужбине и фондације

Члан 111.

Ради остваривања друштвено корисних циљева у области спорта могу се оснивати спортске задужбине и фондације.

На оснивање и рад спортских задужбина и фондација примењују се прописи о задужбинама и фондацијама.

Дозвола за сезону

Члан 112.

На националним лигашким спортским такмичењима и професионалним спортским такмичењима у спортовима у којима је то правилима националног гранског спортског савеза, односно правилима надлежног међународног спортског савеза предвиђено, у одређеној спортској сезони могу да учествују само спортске организације које су добиле дозволу за сезону.

Дозволу из става 1. овог члана може добити спортска организација која испуњава прописане услове за бављење спортским активностима и спортским делатностима и посебне услове за издавање дозволе за сезону утврђене од стране надлежног националног гранског спортског савеза.

Национални грански спортски савез утврђује најмање следеће групе критеријума, односно услова за давање дозволе, у складу са законом:

- 1) спортски;

- 2) инфраструктурни;
- 3) персонални и административни, односно организациони;
- 4) правни;
- 5) финансијски.

Спортска организација-организатор такмичења из става 1. овог члана дужна је да има запослено или ангажовано лице са одговарајућим спортским звањем које координира обављање послова који се односе на безбедност учесника спортских такмичења чији је организатор, као и лице са звањем спортског менаџера за оперативне, односно извршне послове.

Финансијски услови из става 3. тачка 5. овог члана обухватају и ревизију финансијских извештаја спортске организације.

Одредба става 4. овог члана сходно се примењује и на надлежни национални грански спортски савез.

Надлежни национални грански спортски савез утврђује испуњеност услова из ст. 1-5. овог члана пре почетка такмичарске сезоне и издаје дозволу.

Спортска сезона из става 1. овог члана траје једну такмичарску сезону, ако спортским правилима надлежног међународног спортског савеза није друкчије одређено.

Члан 113.

Надлежни национални грански спортски савез води систем такмичења у спортској грани за коју је основан.

У остваривању својих циљева везаних за вођење система спортских такмичења, надлежни национални грански спортски савез може поверити вођење одређених такмичења, укључујући и издавање дозвола за сезону, удружењу или организацији коју су основале спортске организације које учествују у такмичењу или сам надлежни национални грански савез.

Спортско такмичење у којем већина учесника има статус професионалних спортиста сматра се професионалним спортским такмичењем, у складу са овим законом.

Измене система такмичења у надлежности националног гранског спортског савеза могу се примењивати најраније по истеку једне такмичарске сезоне од утврђивања тих измена.

Пропозиције такмичења у надлежности националног гранског спортског савеза утврђују се најкасније 30 дана пре почетка такмичења и не могу се мењати у току такмичарске сезоне на коју се односе.

III. ОПШТИ ИНТЕРЕС

Члан 114.

Општи интерес у области спорта јесте:

1) обезбеђивање услова за припрему, учешће и остваривање врхунских спортских резултата спортиста на олимпијским играма, параолимпијским играма и другим великим међународним спортским такмичењима;

2) активности националних гранских спортских савеза, Олимпијског комитета Србије, Параолимпијског комитета Србије и Спортског савеза Србије

преко којих се остварује општи интерес у области спорта, укључујући и унапређење заштите здравља спортиста, унапређење стручног рада и стручног оспособљавања у спорту;

3) изградња, опремање и одржавање спортских објеката који су од посебног значаја за развој спорта на подручју Републике Србије, водећи рачуна о регионалној покривености;

4) стипендије за спортско усавршавање врхунских спортиста аматера и новчана помоћ врхунским спортистима са посебним заслугама;

5) национална признања и награде за посебан допринос развоју и афирмацији спорта;

6) активности спортских кампова за перспективне спортисте, који су од посебног значаја за Републику Србију;

7) организација међународних и националних спортских такмичења од значаја за Републику Србију, међудржавна и међународна спортска сарадња;

8) обезбеђивање услова за организовање и одржавање школских и студентских спортских такмичења на нивоу Републике Србије;

9) активности на испуњавању међународних обавеза у спорту и развијање спорта и сарадње са организацијама из дијаспоре;

10) спречавање негативних појава у спорту (допинг, насиље и недолучно понашање);

11) научни скупови, истраживачко-развојни и научно-истраживачки пројекти у спорту и издавање спортских публикација од националног значаја;

12) унапређење рекреативног спорта, промоција и подстицање бављења спортом свих грађана Републике Србије, а нарочито деце, жена, омладине и особа са инвалидитетом;

13) делатност и програми организација у области спорта чији је оснивач Република Србија.

За остварење општег интереса у области спорта из става 1. овог члана обезбеђују се средства у буџету Републике Србије.

Средства која се у буџету Републике Србије остваре приређивањем игара на срећу, у складу са законом, користе се за остваривање општег интереса из става 1. овог члана.

Члан 115.

Општи интерес у области спорта из члана 114. овог закона остварује се кроз финансирање или суфинансирање програма и пројеката, и то:

1) за тач. 1)-8) на годишњем нивоу (у даљем тексту: годишњи програм);

2) за тач. 9)-12) по јавном позиву (у даљем тексту: посебни програм).

Програме из става 1. овог члана достављају носиоци програма у смислу овог закона према динамици утврђеној Програмским календаром из члана 118. овог закона.

Носиоци програма, у смислу овог закона, који поднесу годишњи програм у којем су обухваћене и активности од општег интереса за које се сагласно овом закону подноси посебни програм, не могу за исте активности да конкуришу и у том посебном програму.

Министарство може изузетно одобрити одређени програм којим се реализује општи интерес у области спорта из члана 114. став 1. овог закона и на основу поднетог предлога програма у току године, без јавног позива, у случају када је у питању програм од посебног значаја за остваривање општег интереса у спорту, а подносе га носиоци програма из члана 117. овог закона или када је у питању програм који није из објективних разлога могао бити поднет у складу с Програмским календаром, а предмет и садржај програма је такав да може бити успешно реализован само од стране одређеног носиоца програма.

Члан 116.

Предлог програма може се изузетно односити и на активности које се реализују у дужем временском периоду, до четири године, под условом да је то нужно с обзиром на природу и циљеве активности, да су предлогом програма за сваку годину предвиђена потребна средства и да су мерљиви годишњи резултати реализације програма.

Наставак реализације програма из става 1. овог члана одобрава се сваке године.

Реализација, односно наставак програма из ст. 1. и 2. овог члана може се одобрити само ако је поднет годишњи извештај за претходну буџетску годину у складу с уговором о реализовању програма и ако су остварени очекивани резултати.

Достављање програма

Члан 117.

Предлог свог годишњег програма подноси Олимпијски комитет Србије, односно Параолимпијски комитет Србије.

Предлог свог годишњег програма подноси Спортски савез Србије.

Национални грански спортски савези олимпијских и параолимпијских спортова предлоге својих годишњих програма подносе обједињено преко Олимпијског комитета Србије, а сви остали национални грански спортски савези подносе предлоге годишњих програма обједињено преко Спортског савеза Србије.

Предлог годишњег програма давања стипендија за спортско усавршавање врхунских спортиста аматера, националних признања за посебан допринос развоју и афирмацији спорта, доделе награда и новчане помоћи врхунским спортистима и организације кампова за перспективне спортисте, подноси надлежни национални грански спортски савез.

Учесници у систему спорта могу поднети предлоге годишњих програма преко свог националног гранског спортског савеза.

Предлог програма изградње, опремања и одржавања спортског објекта, подноси власник, односно корисник земљишта или спортског објекта уз сагласност власника земљишта, односно спортског објекта.

Предлог програма организовања међународне спортске приредбе од значаја за Републику Србију подноси учесник у систему спорта који има сагласност за кандидовање и организовање те приредбе, обезбеђену у складу са овим законом.

Предлоге посебних програма подносе Олимпијски комитет Србије, у своје име и у име националних гранских савеза олимпијских и параолимпијских

спорта, Спортски савез Србије и национални грански спортски савези неолимпијских спорта, струковна удружења и клубови и високошколске и научноистраживачке установе.

Програмски календар

Члан 118.

Годишњи програм извршава се према следећој динамици:

– 1. јун – носиоци програма достављају своје предлоге годишњих програма Министарству;

– 1. јул – министар образује стручну комисију за избор програма и пројеката која анализира и оцењује поднете предлоге годишњих програма;

– 15. јул – Министарство утврђује обједињени предлог годишњих програма реализације општег интереса у области спорта, на предлог стручне комисије, за наредну буџетску годину;

– 15. децембар – Министарство ревидира предлоге годишњих програма и усклађује их са средствима утврђеним у буџету Републике Србије за наредну годину;

– 30. децембар – Министарство обавештава носиоце програма о висини одобрених средстава по програмима и пројектима.

Посебни програм извршава се по јавном позиву, а према следећој динамици:

– 15. јануар – Министарство утврђује оквирне износе за финансирање програма од општег интереса у спорту по ближим наменама;

– 1. фебруар – Министарство објављује јавни позив и утврђује рок до 30 дана за достављање предлога програма за реализацију општег интереса у спорту, а министар образује стручну комисију за избор програма и пројеката;

– 15. април – стручна комисија даје оцену поднетих предлога и доставља Министарству предлог за одобрење програма;

– 15. мај – Министарство одлучује о одобрењу програма којима се остварује општи интерес;

– 1. јун – Министарство обавештава носиоце програма о одобреним програмима.

Рокови из става 1. овог члана представљају крајњи рок у Програмском календару.

Услови и критеријуми

Члан 119.

Одобравање годишњих и посебних програма из члана 115. став 1. овог закона врши се у складу са овим законом и Стратегијом, а код годишњих програма и у односу на категоризације у смислу овог закона.

Предлози програма којима се остварује општи интерес у области спорта одобравају се у зависности од тога да ли је за програме потребно обезбедити финансијска средства у целини или у одређеном делу из буџета Републике Србије.

Програм из става 1. овог члана финансира се у висини и под условима који обезбеђују да се уз најмањи утрошак средстава из буџета Републике Србије постигну намеравани резултати.

Грана спорта у оквиру које се реализује програм треба да је од посебног значаја за Републику Србију.

Носилац програма мора да буде регистрован у складу са законом, да искључиво или претежно послује на недобитној основи, ако овим законом није друкчије одређено, да има седиште у Републици Србији, да је директно одговоран за припрему и извођење програма, да је претходно обављао делатност најмање годину дана и да је са успехом реализовао одобрени програм, уколико је био носилац програма ранијих година.

Носилац програма не може да: буде у поступку ликвидације, стечаја и под привременом забраном обављања делатности; има блокаду пословног рачуна, пореске дугове или дугове према организацијама социјалног осигурања; буде у последње две године правноснажном одлуком кажњен за прекршај или привредни преступ у вези са његовом делатношћу.

Финансирање активности из програма може да обухвати само део зарада запослених, материјалних трошкова и административних трошкова, а највише до 20% од одобрене висине средстава из буџета Републике Србије за тај програм.

При одобравању програма којим се остварује општи интерес у области спорта, приоритет имају програми који су структурне и развојне природе, а између програма организовања, односно учешћа на спортским приредбама, приоритет имају програми који се односе на спортске приредбе вишег ранга.

Програми се финансирају једнократно или у ратама, у зависности од временског периода за реализацију програма.

Министар ближе уређује: критеријуме и начин одобравања програма и доделе средстава; изглед и садржину предлога програма и документацију која се уз предлог подноси; садржину и изглед извештаја о реализацији програма, начин и поступак контроле реализације одобрених програма.

Члан 120.

Ако је у једној спортској грани регистровано више националних гранских спортских савеза, финансирају се програми само једног националног гранског спортског савеза којима се остварује општи интерес.

Министар доноси акт којим утврђује:

- 1) преко којих се националних гранских спортских савеза остварује општи интерес у области спорта у Републици Србији;
- 2) спортске гране у Републици Србији;
- 3) спортске гране које су од посебног значаја за Републику Србију;
- 4) спортске објекте који су од посебног значаја за развој спорта на подручју Републике Србије.

Министар доноси акт из става 2. овог члана нарочито на основу: организације савеза, броја учлањених организација и спортиста, економске снаге, медијског и друштвеног утицаја, развијености спортске гране, националне и међународне организованости и традиције, као и спортских резултата.

Пре доношења акта из става 2. овог члана, министар прибавља мишљење Олимпијског комитета Србије, Спортског савеза Србије, националних гранских спортских савеза и високошколских установа у области спорта.

Одобрење програма

Члан 121.

За оцену годишњих и посебних програма министар формира стручну комисију у којој учествују представници Олимпијског комитета Србије, Спортског савеза Србије и Републичког завода.

Комисија врши стручни преглед и даје оцену поднетих предлога, на основу овог закона и услова и критеријума наведених у јавном позиву и доставља министру предлог за одобравање програма.

О одобрењу програма министар одлучује решењем.

Подносилац програма који сматра да испуњава услове и критеријуме из јавног позива, а средства му нису додељена, може на решење о одобравању програма поднети приговор министру, у року од осам дана од дана пријема обавештења.

Министар одлучује решењем о поднетом приговору у року од 15 дана од дана пријема приговора и уколико је приговор основан може изменити ранију одлуку.

Решење министра из става 5. овог члана коначно је и против њега се може водити управни спор.

Уговарање

Члан 122.

Са подносиоцем одобреног програма Министарство закључује уговор о реализовању програма, којим се обавезно уређује: назив и седиште носиоца програма; врста и садржина програма; време реализације програма, односно обављања активности; циљеви и очекивани резултати; висина додељених средстава; временски план употребе средстава; начин надзора над одвијањем реализације програма, обавезе носиоца програма у погледу подношења извештаја о реализацији програма; доказивање реализације програма, наменског коришћења средстава, медијског представљања програма и учешћа Републике Србије у његовом финансирању.

Уколико се подносилац одобреног програма не одазове позиву за закључење уговора у року од осам дана од дана пријема позива, сматраће се да је одустао од предлога програма.

Уговор о реализовању програма којим се остварује општи интерес у области спорта закључен супротно одредбама овог закона ништав је.

Подносилац одобреног програма коме су пренета средства дужан је да наменски користи средства добијена из буџета Републике Србије, а набавку добара, услуга или радова у оквиру тих средстава мора вршити у складу са законом којим се уређују јавне набавке.

Национална признања, награде и стипендије

Члан 123.

Спортистима, држављанима Републике Србије који као репрезентативци Републике Србије освоје медаљу на Олимпијским играма, Параолимпијским играма, Шаховској олимпијади, светским и европским првенствима у олимпијским и параолимпијским спортским дисциплинама, или су били, односно буду носиоци светског рекорда у олимпијским и параолимпијским спортским дисциплинама, или постану освајачи ДЕЈВИС Куп-а или ФЕД Куп-а Међународне тениске федерације, додељује се национално спортско признање у виду доживотног месечног новчаног примања након навршених 40 година живота.

Спортистима и тренерима држављанима Републике Србије, који као чланови репрезентације Републике Србије на Олимпијским играма, Параолимпијским играма, Шаховској олимпијади и светским и европским првенствима у олимпијској или параолимпијској спортској дисциплини освоје једну од медаља или освоје ДЕЈВИС Куп или ФЕД Куп Међународне тениске федерације, додељује се новчана награда.

Члан 124.

Право на национално спортско признање из члана 123. став 1. овог закона остварује се од дана доношења акта о додели тог признања.

Влада уређује ближе услове и висину националних спортских признања и новчаних награда и доноси акт о додели националног спортског признања и новчане награде, на предлог Министарства.

Уколико носилац националног спортског признања својим понашањем или учешћем у активностима које нису у складу са законом, спортским правилима или другим општим актима организација у области спорта штети угледу спорта, и на тај начин, угледу Републике Србије, Влада може, на предлог Министарства, да укине национално спортско признање.

Члан 125.

Награде за посебан допринос развоју и афирмацији неолимпијског спорта и критеријуми за њихову доделу уређују се посебним актом Владе, при чему висина износа награда не може да прелази износе утврђене за олимпијске спортове.

Члан 126.

Врхунским спортистима аматерима за спортско усавршавање додељује се стипендија, а врхунским спортистима са посебним заслугама за развој спорта у Републици Србији може се доделити новчана помоћ.

Члан 127.

Број стипендија које могу добити врхунски спортисти истог гранског савеза одређује се према рангу спорта који је утврђен категоризацијом спортова, у складу са овим законом.

Члан 128.

Новчану помоћ може добити врхунски спортиста са посебним заслугама за развој спорта који је категоризацијом спортиста, у складу са овим законом, рангиран као заслужни спортиста.

Члан 129.

Министар утврђује ближе услове и критеријуме за стипендирање врхунских спортиста аматера за спортско усавршавање и за доделу новчане помоћи врхунским спортистима са посебним заслугама, као и критеријуме за утврђивање висине месечног износа стипендија и висине новчане помоћи.

Извештавање

Члан 130.

Подносиоци одобрених програма обавезни су да Министарству, на његов захтев, као и у року који је предвиђен уговором о реализовању програма, а најмање једном годишње, доставе извештај са потребном документацијом о остваривању програма или делова програма и коришћењу средстава буџета Републике Србије.

Подносиоци одобреног програма у завршном извештају о реализацији програма врше и процену постигнутих резултата са становишта постављених циљева.

Министарство може обуставити даље финансирање програма, односно једнострано раскинути уговор о реализовању програма ако подносилац одобреног програма не достави извештај у року предвиђеном уговором.

Подносиоцу одобреног програма не могу бити одобрена средства за реализацију новог програма пре него што поднесе извештај у складу са ст. 1. и 2. овог члана.

Подносиоци одобреног програма најмање једном годишње чине доступним јавности извештај о свом раду и о обиму и начину стицања и коришћења средстава и тај извештај достављају Министарству. На свим документима и медијским промоцијама везаним за реализовање програма мора бити истакнуто да се програм финансира средствима из буџета Републике Србије.

Подносилац одобреног програма дужан је да чува евиденцију, односно документацију која се односи на реализовање тог програма десет година од дана када је тај програм завршен, ако законом није друкчије одређено.

Контрола реализације

Члан 131.

Министарство врши надзор над реализацијом програма и наменским коришћењем одобрених средстава и једном годишње извештава Владу о коришћењу средстава буџета Републике Србије за остваривање општег интереса у области спорта, утврђеног овим законом.

Члан 132.

Министарство ставља на увид јавности: извештај о поднетим предлозима програма са траженим износом средстава, извештај о одобреним програмима са износом одобрених средстава, годишњи извештај о реализовању свих одобрених програма за остваривање општег интереса у спорту.

Члан 133.

Средства добијена из буџета Републике Србије за реализовање програма којима се остварује општи интерес у области спорта морају се вратити даваоцу средстава, заједно са затезном каматом од момента пријема, уколико подносилац програма:

- 1) нетачно или непотпуно обавести даваоца средстава о битним околностима везаним за одобрење и реализовање програма;
- 2) својим пропустом не изврши програм у целини или га изврши у небитном делу;
- 3) употреби средства ненаменски, у потпуности или делимично, или се не придржава прописаних или уговорених мера које су утврђене ради осигурања реализације програма;
- 4) не достави у предвиђеним роковима потребне извештаје и доказе, иако га је давалац средстава претходно упозорио на неправилности и последице;
- 5) престане да испуњава услове који су на основу овог закона потребни за добијање средстава;
- 6) спречи или онемогући спровођење прописаних, односно уговорених контролних мера.

Министарство ће захтевати повраћај дела датих средстава ако је програм само делимично реализован или је реализован са битним закашњењем одговорношћу подносиоца програма, осим ако су реализованим активностима постигнути битни ефекти програма.

Министарство врши, по завршетку одобреног програма, анализу реализације програма и постизања планираних ефеката и, у случају да оцени да планирани ефекти нису постигнути у битном делу пропустом подносиоца програма, затражиће од подносиоца програма да утврди одговорност лица која су реализовала програм.

Подносилац програма из ст. 1-3. овог члана не може добијати средства из буџета Републике Србије, аутономне покрајине и јединице локалне самоуправе за реализацију својих програма две године од дана када је утврђено постојање околности из ст. 1-3. овог члана.

Потребе и интереси грађана у области спорта у аутономној покрајини

Члан 134.

Потребе и интереси грађана у области спорта за чије се остваривање обезбеђују средства у буџету аутономне покрајине, у складу са овим законом, јесу:

- 1) изградња, опремање и одржавање спортских објеката којима се доприноси развоју спорта на територији аутономне покрајине, односно обезбеђују услови за развој врхунског спорта на територији аутономне покрајине (спортски објекти од значаја за аутономну покрајину);
- 2) промоција и подстицање бављења грађана спортом, посебно деце, омладине, жена и особа са инвалидитетом, на територији аутономне покрајине;
- 3) организација спортских такмичења од значаја за аутономну покрајину;

4) стварање услова за развој врхунског спортског стваралаштва и унапређење квалитета рада са младим спортским талентима на територији аутономне покрајине;

5) школска спортска такмичења на нивоу аутономне покрајине;

6) делатност Покрајинског завода и других организација у области спорта чији је оснивач аутономна покрајина;

7) активности покрајинских спортских савеза од значаја за аутономну покрајину;

8) развој спортских грана које су од посебног значаја за аутономну покрајину;

9) спречавање негативних појава у спорту (допинг, насиље и недолично понашање) на нивоу аутономне покрајине и унапређење заштите здравља спортиста;

10) стручно-спортски скупови, истраживачко-развојни и научно-истраживачки пројекти и издавање спортских публикација од значаја за аутономну покрајину;

11) унапређивање стручног рада у организацијама у области спорта са територије аутономне покрајине;

12) награде и признања за постигнуте спортске резултате и допринос развоју спорта у аутономној покрајини;

13) стипендије за спортско усавршавање категорисаних спортиста, посебно перспективних спортиста;

14) прикупљање и дистрибуција података у области спорта од значаја за аутономну покрајину, укључујући периодична тестирања и праћење стања физичких способности деце, омладине и одраслих на територији аутономне покрајине;

15) друге потребе и интереси грађана у области спорта од значаја за аутономну покрајину, које утврди аутономна покрајина преко својих органа.

Подносилац програма којим се обезбеђује остваривање потреба и интереса грађана у аутономној покрајини не може за финансирање истих активности да конкурише и за средства од другог нивоа власти у Републици Србији.

Члан 135.

Аутономна покрајина, преко својих органа, у складу са законом:

1) обезбеђује остваривање потреба и интереса грађана у области спорта на територији аутономне покрајине из члана 134. овог закона;

2) уређује и води евиденције у области спорта од значаја за аутономну покрајину;

3) утврђује спортске објекте од значаја за аутономну покрајину;

4) обезбеђује услове за рад, односно обављање делатности Покрајинског завода и других организација у области спорта чији је оснивач аутономна покрајина;

5) утврђује преко којих се покрајинских спортских савеза задовољавају потребе и интереси грађана на територији аутономне покрајине када је у једној

спортској грани регистровано више покрајинских гранских спортских савеза и утврђује које спортске гране су од посебног значаја за аутономну покрајину;

6) уређује ближе услове за коришћење јавних спортских терена на територији аутономне покрајине;

7) врши инспекцијски надзор над спровођење овог закона на територији аутономне покрајине;

Послови из става 1. тач. 6) и 7) овог члана врше се као поверени.

Члан 136.

Одредбе овог закона које се односе на услове, критеријуме и начин одобрења програма, односно финансирање делатности којима се остварује општи интерес у области спорта, закључење уговора, подношење извештаја и обавезу враћања добијених средстава, сходно се примењују и на програме, односно делатности којима се остварују потребе и интереси грађана у области спорта у аутономној покрајини.

Аутономна покрајина преко својих органа уређује ближе услове, критеријуме и начин и поступак доделе средстава из буџета аутономне покрајине, односно одобрење програма за остваривање потреба и интереса грађана у области спорта на територији аутономне покрајине и начин јавног објављивања података о предложеним програмима за финансирање, одобреним програмима и реализацији одобрених програма.

Против коначне одлуке о одобрењу програма којим се остварују потребе и интереси грађана у области спорта у аутономној покрајини, може се водити управни спор.

Предлог свог годишњег програма и програма својих чланова за остваривање потреба и интереса грађана из члана 134. став 1. тач. 2),5),7),11) и 14) овог закона, подноси територијални спортски савез аутономне покрајине, а за остале програме – подносиоци тих програма, у складу са динамиком утврђеном у члану 118. став 1. овог закона.

Потребе и интереси грађана у области спорта у јединицама локалне самоуправе

Члан 137.

Потребе и интереси грађана за чије се остваривање обезбеђују средства у буџету јединица локалне самоуправе, у складу са законом, јесу:

1) подстицање и стварање услова за унапређење спорта за све, односно бављења грађана спортом, посебно деце, омладине, жена и особа са инвалидитетом;

2) изградња, одржавање и опремање спортских објеката на територији јединице локалне самоуправе, а посебно јавних спортских терена у стамбеним насељима или у њиховој близини и школских спортских објеката, и набавка спортске опреме и реквизита;

3) организација спортских такмичења од посебног значаја за јединицу локалне самоуправе;

4) спортски развој талентованих спортиста и унапређење квалитета стручног рада са њима;

5) учешће спортских организација са територије јединице локалне самоуправе у европским клупским такмичењима;

6) предшколски и школски спорт (рад школских спортских секција и друштава, општинска, градска и међуопштинска школска спортска такмичења и др.);

7) делатност организација у области спорта чији је оснивач или члан јединица локалне самоуправе;

8) активности спортских организација, спортских друштава, удружења, гранских и територијалних спортских савеза на територији јединице локалне самоуправе од посебног значаја за јединицу локалне самоуправе, у зависности од тога да ли је спортска грана од значаја за јединицу локалне самоуправе, која је категорија спортске гране, колико спортиста окупља, у којој мери се унапређује стручни рад, у ком рангу такмичења спортска организација учествује и у којој мери се повећава обухват бављења грађана спортом;

9) унапређење заштите здравља спортиста и обезбеђивање адекватног спортско-здравственог образовања спортиста, посебно младих, укључујући и антидопинг образовање;

10) стипендирање за спортско усавршавање категорисаних спортиста, посебно перспективних спортиста;

11) спречавање негативних појава у спорту;

12) едукација, информисање и саветовање грађана, спортиста и осталих учесника у систему спорта о питањима битним за одговарајуће бављење спортским активностима и делатностима;

13) периодична тестирања, сакупљање, анализа и дистрибуција релевантних информација за адекватно задовољавање потреба грађана у области спорта на територији јединице локалне самоуправе, истраживачко-развојни пројекти и издавање спортских публикација;

14) унапређивање стручног рада учесника у систему спорта са територије јединице локалне самоуправе и подстицање запошљавања висококвалификованих спортских стручњака и врхунских спортиста;

15) рационално и наменско коришћење спортских сала и спортских објеката у државној својини чији је корисник јединица локалне самоуправе, кроз одобравање њиховог коришћења за спортске активности и доделу термина за тренирање учесницима у систему спорта;

16) награде и признања за постигнуте спортске резултате и допринос развоју спорта.

За задовољавање потреба и интереса грађана из става 1. овог члана јединице локалне самоуправе обезбеђују у свом буџету одговарајућа средства.

Подносилац програма којим се обезбеђује остваривање потреба и интереса грађана из става 1. овог члана не може за финансирање истих активности да конкурише и за средства од другог нивоа власти у Републици Србији.

Члан 138.

Одредбе овог закона које се односе на услове, критеријуме и начин одобрења програма, односно финансирање делатности којима се остварује општи интерес у области спорта, закључење уговора, подношење извештаја и обавезу враћања добијених средстава, сходно се примењују и на програме, односно делатности којима се задовољавају потребе грађана у области спорта у јединицама локалне самоуправе.

Јединица локалне самоуправе преко својих органа уређује ближе услове, критеријуме и начин и поступак доделе средстава из буџета јединице локалне самоуправе, односно одобрење програма за задовољавање потреба грађана у области спорта на територији јединице локалне самоуправе и начин јавног објављивања података о предложеним програмима за финансирање, одобреним програмима и реализацији одобрених програма.

Предлог свог годишњег програма и програма својих чланова за остваривање потреба и интереса грађана из члана 137. став 1. тач. 1), 3), 4), 6), 8), 12), 13) и 14) овог закона, подноси територијални спортски савез јединице локалне самоуправе, а за остале програме носиоци тих програма, у динамици утврђеној чланом 118. став 1. овог закона.

Потребе грађана из члана 137. став 1. тач. 1, 2. и 6. овог закона имају приоритет при избору програма којим се задовољавају потребе грађана у области спорта у јединици локалне самоуправе.

Против коначне одлуке о одобрењу програма којим се задовољавају потребе грађана у области спорта у јединицама локалне самоуправе може се водити управни спор.

IV. КАТЕГОРИЗАЦИЈА У ОБЛАСТИ СПОРТА

Члан 139.

Националном категоризацијом спортова утврђују се критеријуми за категорисање и одређује ранг спортских грана на основу остварених резултата, националне и међународне традиције, националне и међународне медијске заступљености и популарности, здравственог, социјалног и другог утицаја на учеснике, финансијског значаја и финансијске самосталности, рекламне атрактивности, приступачности појединих спортских грана и других значајних фактора.

Националном категоризацијом спортиста утврђују се критеријуми и мерила за рангирање спортиста на основу резултата, узраста, пола и националне категоризације спортова, и уређује начин додељивања одговарајуће категорије – спортског статуса (статус врхунског спортисте, статус перспективног спортисте и др.). Национална категоризација спортиста садржи и категоризацију спортиста са инвалидитетом. Спортски статус може стећи лице које је држављанин Републике Србије.

Националном категоризацијом спортских стручњака утврђују се критеријуми и мерила за рангирање спортских стручњака на основу квалитета рада, остварених резултата, степена стручности и националне категоризације спортова и уређује начин додељивања одговарајућег ранга – спортског статуса.

Националном категоризацијом спортских објеката утврђују се критеријуми и мерила за рангирање спортских објеката на основу врсте спортских активности, техничких карактеристика спортског објекта и нивоа такмичења за који испуњава услове.

Категоризацију из ст. 1-4. овог члана припремају стручне комисије које образује министар.

Комисију за припрему националних категоризација спортова, спортиста и спортских стручњака чине представници Олимпијског комитета Србије, Спортског савеза Србије и Републичког завода, а комисију за припрему националне категоризације спортских објеката чине представници Министарства и Републичког завода.

Просторни и технички услови за рад комисија из става 6. овог члана обезбеђују се преко Спортског савеза Србије и Републичког завода.

Националну категоризацију спортова, спортиста, спортских стручњака и спортских објеката прописује министар.

Члан 140.

Националне категоризације спортова, спортиста и спортских стручњака утврђују се за период од две године, а национална категоризација спортских објеката за период од пет година.

На основу категоризације из става 1. овог члана једанпут годишње рангирање врше:

- 1) Олимпијски комитет Србије – за олимпијске и параолимпијске спортове;
- 2) Спортски савез Србије – за неолимпијске спортове;
- 3) Републички завод – за спортске објекте.

Подаци о извршеном рангирању достављају се Министарству, који те податке објављује на свом сајту у року од 15 дана од извршеног рангирања.

На извршено рангирање спортова, спортиста, спортских стручњака и спортских објеката може се уложити приговор министру у року од 15 дана од дана објављивања на сајту Министарства.

Члан 141.

Аутономна покрајина и јединице локалне самоуправе могу утврђивати категоризације спортова, спортиста, спортских стручњака и спортских објеката за своју територију, обавезно полазећи од утврђених националних категоризација.

V. СТРАТЕГИЈА РАЗВОЈА СПОРТА У РЕПУБЛИЦИ СРБИЈИ

Члан 142.

Стратегију доноси Влада, на предлог Министарства, за период од пет година.

Стратегијом се утврђује:

- 1) стање у области спорта које постоји у тренутку доношења Стратегије;
- 2) основни принципи на којима се темељи развој спорта у Републици Србији;
- 3) краткорочни, периодични и дугорочни спортско-развојни циљеви у периоду за који се доноси и носиоци реализације тих циљева;
- 4) садржина, обим и процењена вредност активности на реализовању постављених спортско-развојних циљева;
- 5) обавезе и задаци носилаца јавне власти свих нивоа и носилаца спортских програма на реализацији постављених спортско-развојних циљева;
- 6) програм изградње спортских објеката од значаја за Републику Србију.

Средства за реализацију Стратегије обезбеђују се у буџету Републике Србије, као и у буџету аутономне покрајине и јединица локалне самоуправе.

Јединица локалне самоуправе, у року од шест месеци од усвајања Стратегије, утврђује програм развоја спорта на својој територији, у складу са Стратегијом.

VI. ШКОЛСКИ СПОРТ

Члан 143.

Школски спорт, у смислу овог закона, обухвата организоване наставне и ваннаставне спортске активности у области школског физичког васпитања, укључујући и школска спортска такмичења које се спроводе у оквиру школског система у складу са наставним планом и програмом, утврђеним у складу са законом.

Школски спорт, у смислу овог закона, обухвата и спортске активности студената и студентска спортска такмичења.

Организовано ваннаставно бављење спортским активностима ученика и студената спроводи се кроз школске, односно студентске спортске секције, које организују школе и високошколске установе.

Организоване школске наставне и ваннаставне спортске активности из става 1. овог члана имају приоритет у погледу коришћења школских спортских сала и терена у односу на активности лица изван школе.

Школе, високошколске установе, наставници, ученици и студенти могу оснивати и одговарајућа школска, односно студентска спортска удружења.

Ближе услове и правила за организовање школског спорта прописује министар надлежан за образовање, по прибављеном мишљењу Министарства.

Ученици и студенти не могу бити укључени у ваннаставне спортске активности и спортска такмичења ако није претходно утврђена њихова здравствена способност за бављење школским спортом.

Члан 144.

Врхунски спортисти имају право на посебне услове при упису на студије на високошколским установама и на посебне услове студирања, у складу са општим актима високошколске установе.

VII. СПОРТСКИ ОБЈЕКТИ

Члан 145.

Спортски објекти су уређене и опремљене површине и објекти намењени обављању спортских активности.

Спортски објекат, поред простора намењеног спортским активностима, има и пратећи простор (санитарни, гардеробни, спремишни, гледалишни и др.) и уграђену опрему (грађевинску и спортску).

Спортски објекти морају бити приступачни лицима са посебним потребама (деца, стари, особе са инвалидитетом и др.).

Члан 146.

Према врсти простора у коме се обављају спортске активности објекти могу бити:

- 1) затворени спортски објекти;

2) отворени спортски терени.

Спортски објекат који у свом саставу има и затворене и отворене просторе у којима се обављају спортске активности разврстава се према претежној површини врсте простора (отвореног и затвореног дела простора).

Затворени спортски објекти јесу објекти који представљају физичку, функционалну и техничко-технолошку целину са свим инсталацијама, постројењима и опремом намењени за обављање одређених спортских активности (хале, базени, балон сале и сл.).

Отворени спортски терени јесу посебно уређене површине намењене за обављање одређених спортских активности (трим стазе, скијалишта, планинарске стазе, бицикличке стазе, плаже и сл.).

Изузетно, за потребе обављања тренинга и реализације такмичења и јавни пут, река и језеро сматрају се отвореним спортским теренима, у складу са овим законом.

Члан 147.

Спортски објекти од националног значаја јесу објекти који имају националну и репрезентативну улогу у откривању, стварању, истраживању, проучавању, представљању, ширењу и очувању спортских вредности.

Статус спортског објекта од националног значаја стиче се актом Владе, на предлог Министарства, а по прибављеном мишљењу Савета за спорт.

Члан 148.

Спортски објекти од националног значаја утврђени актом Владе не могу бити предмет приватизације, у складу са законом, нити им се може мењати намена.

Спортском објекту из става 1. овог члана може се одузети статус објекта од националног значаја ако се не користи за обављање спортских активности и спортских делатности и остваривање спортских циљева, не одржава у стању које омогућава одговарајући ниво обављања тих активности и делатности и осигурава безбедно коришћење, у складу са овим законом.

Влада ближе уређује услове, критеријуме и начин стицања, односно одузимања статуса спортског објекта од националног значаја.

Члан 149.

Јавни спортски објекти су спортски објекти у државној својини, чији је корисник Република Србија, аутономна покрајина и јединица локалне самоуправе (општина, град и град Београд).

Јавни спортски објекти могу се користити за обављање спортских активности под условом да су уређени, обележени, опремљени и одржавани у стању које омогућава одговарајући ниво обављања спортских активности и осигурава безбедно коришћење.

Јавни спортски објекти морају бити доступни грађанима под једнаким условима.

Начин и услове коришћења и услове обављања спортских активности у јавним спортским објектима прописује министар.

Члан 150.

Део школе, односно високошколске установе намењен за остваривање наставног плана и програма физичког васпитања ученика, односно студената (школска спортска сала, школски спортски терен и сл.) има положај спортског објекта, у смислу овог закона.

Школски спортски објекти могу се, у складу са овим законом, давати на коришћење другим лицима само када су задовољене потребе наставних и ваннаставних спортских школских активности, у складу са годишњим програмом рада школе.

Објекти и уређене површине који су основни услов за обављање спортских активности на одређеном подручју (планинарски домови, хангари за такмичарске чамце и др.) сматрају се спортским објектима, у смислу овог закона.

Члан 151.

Објекат намењен обављању спортске активности који служи само спортским активностима власника, не сматра се спортским објектом у смислу овог закона.

Члан 152.

Власник, односно корисник спортског објекта (у даљем тексту: власник) дужан је:

- 1) да га користи у складу са прописима и наменом објекта;
- 2) да га одржава у технички исправном стању и да обезбеди одговарајуће санитарно-хигијенске услове;
- 3) да предузме мере које омогућавају предупређење, односно смањење ризика настанка штете за кориснике и трећа лица и којима се на повећане ризике утиче.

При изградњи, реконструкцији и одржавању спортских објеката мора се водити рачуна да они одговарају правилима надлежних међународних спортских савеза и спортским правилима надлежних националних гранских спортских савеза.

Члан 153.

Приликом израде просторних и урбанистичких планова, потребно је посебно водити рачуна о намени простора за спорт и рекреацију деце, омладине, лица са посебним потребама и грађана.

Члан 154.

Промена намене спортског објекта врши се по поступку прописаном законом који уређује област планирања и изградње.

Промена намене спортског објекта или његовог дела намењеног обављању спортских активности, може се одобрити уколико су испуњени следећи услови:

- 1) да је на одговарајући начин у другом, постојећем, адекватном спортском објекту у потпуности обезбеђено обављање спортских активности које су се до сада вршиле у спортском објекту коме се мења намена;
- 2) да више не постоји потреба за конкретним спортским објектом;

3) да је промена намене у јавном интересу у битно већој мери него што је одржавање намене објекта.

Претходна сагласност о испуњености услова из става 2. овог члана прибавља се од Министарства.

Одредбе ст. 1. и 2. овог члана односе се и на случајеве потпуног или делимичног рушења спортског објекта или затварања објекта за коришћење у спортске сврхе (осим ако су у питању мере реконструкције или одржавања које не трају дуже од годину дана), као и измене и могућности коришћења спортског објекта на начин да објекат може да користи значајно мањи број лица него раније.

Допуштена је промена намене дела пратећег простора спортског објекта, укључујући и земљиште које припада спортском објекту, под условом да није у питању гардеробни, санитарни, гледалишни, паркинг и сличан простор, да промене не угрожавају извођење и праћење спортских активности и да не умањују функционалност објекта.

Надлежни орган јединице локалне самоуправе даје сагласност на промену намене из става 5. овог члана.

Надлежни орган јединице локалне самоуправе врши овлашћење из става 6. овог члана као поверени посао.

На решење надлежног органа јединице локалне самоуправе може се изјавити жалба Министарству, у року од 15 дана од дана пријема решења.

Акти и уговори којима се врши промена намене спортског објекта, односно његовог дела супротно одредбама овог члана, ништави су.

Члан 155.

На одговорност за штету која настане спортистима, гледаоцима, другим учесницима и трећим лицима услед недостатака спортског објекта (мањкава изградња, рђава конструкција, лоше одржавање и сл.) примењују се општа правила о објективној одговорности.

VIII. СПОРТСКЕ ПРИРЕДБЕ

Члан 156.

Спортске приредбе организују се у облику спортских манифестација (фестивали, сусрети, смотре, игре и сл.) и спортских такмичења.

Организовањем спортских приредаба могу се бавити спортске организације, савези и друга лица под условима утврђеним законом и спортским правилима.

Члан 157.

Организатор спортске приредбе обавезан је да:

- 1) осигура несметано и безбедно одржавање спортске приредбе;
- 2) предузме мере које омогућавају предупређење ризика настанка штете за спортисте, гледаоце и друге учеснике спортске приредбе и трећа лица (упозорења, истицање забрана, давање обавештења и упутстава и сл.), као и мере којима се на повећане ризике утиче (безбедност спортског објекта, исправност и адекватност инсталиране и друге опреме, обезбеђење хитне медицинске помоћи, одвијање манифестације у складу са пропозицијама и др.);

3) предузме потребне безбедносне мере за спречавање насиља и недоличног понашања на спортским приредбама, у складу са законом и спортским правилима;

4) предузме потребне мере за спречавање допинга на спортској приредби, у складу са законом и спортским правилима;

5) предузме потребне мере заштите природе и животне средине, односно мере којима ће се предупредити, смањити и отклонити евентуални неповољни утицаји на природне вредности и животну средину;

6) пријави одржавање спортске приредбе у складу са прописима којима се уређује јавно окупљање грађана.

Организатор спортске приредбе одговара за штету која настане спортистима, гледаоцима и другим учесницима спортске приредбе и трећим лицима због непоштовања обавеза из става 1. овог члана, у складу са општим правилима о одговорности за проузроковану штету.

Надлежни национални грански спортски савез који је дао сагласност, односно дозволу или наложио да се одређена спортска приредба одржи иако нису били испуњени сви прописани услови, солидарно је одговоран са организатором за штету коју на спортској приредби претрпи неко од учесника спортске приредбе или треће лице услед пропуста у организацији.

Спортска приредба која се на територији Републике Србије организује под руководством међународног спортског савеза организује се и спроводи у складу са овим законом и спортским правилима тог савеза.

Члан 158.

Спортска приредба може да се организује ако организатор има обезбеђен одговарајући објекат, односно простор, опрему, стручне и друге раднике и ако испуњава друге услове у складу са законом и спортским правилима.

Спортисти, спортске организације, спортски тренери, спортске судије, спортски делегати, односно друга стручна и службена лица могу да учествују на спортској приредби ако испуњавају услове утврђене овим законом и спортским правилима.

Спортске судије, спортски делегати и друга службена лица могу остварити право на накнаду трошкова и накнаду за обављање својих дужности, која на једном спортском сусрету не може бити већа од шест дневница за територију Републике Србије, у складу са правилима надлежног националног гранског спортског савеза.

У екипама спортских организација на спортским такмичењима које је надлежни национални грански спортски савез означио као аматерска такмичења може наступити највише 20% спортиста са статусом професионалних спортиста.

У екипама спортских организација на професионалним спортским такмичењима могу наступати само професионални спортисти.

Забрањено је организовање било које спортске приредбе која се темељи на тзв. слободној борби два или више лица (борбе у кавезу и сл.), као и учешће у таквој приредби.

Члан 159.

Организација у области спорта може се кандидовати за организовање великог међународног спортског такмичења на територији Републике Србије под условом да пре подношења кандидатуре:

- 1) образује иницијативни одбор за припрему кандидатуре;
- 2) припреми пројекат, односно студију о организовању и финансирању такмичења;
- 3) прибави мишљење Олимпијског комитета Србије, односно Параолимпијског комитета Србије, када су у питању олимпијски, односно параолимпијски спортови;
- 4) прибави мишљење Спортског савеза Србије и надлежног националног гранског спортског савеза;
- 5) прибави сагласност Владе за олимпијске игре и светска и европска првенства, односно сагласност Министарства за друга велика међународна спортска такмичења.

Члан 160.

Велика међународна спортска такмичења, у смислу овог закона, јесу:

- 1) олимпијске и параолимпијске игре;
- 2) светска и европска првенства;
- 3) медитеранске игре;
- 4) универзијаде;
- 5) светски купови и финални турнири светске лиге;
- 6) зимски и летњи Олимпијски фестивал младих Европе;
- 7) балканска и друга регионална првенства;
- 8) финала и финални турнири европских клупских такмичења;
- 9) критеријумски и квалификациони међународни спортски турнири;
- 10) традиционалне међународне спортске манифестације (уличне трке, улични маратони и др.).

Члан 161.

При одлучивању о сагласности на подношење кандидатуре за организовање великог међународног спортског такмичења у Републици Србији посебно се узимају у обзир следећи критеријуми:

- 1) организовање такмичења мора имати позитиван утицај на развој и ширење гране спорта у којој ће се такмичење одржати;
- 2) такмичење мора бити оправдано са становишта тржишта;
- 3) такмичење мора бити занимљиво за телевизијске и радио преносе, друге медије и гледаоце;
- 4) такмичење треба да утиче на афирмацију вредности националног спорта;
- 5) такмичење треба да се организује у грани спорта која има организациону и такмичарску традицију у Републици Србији.

Члан 162.

Спортске организације и спортисти могу учествовати на међународним спортским приредбама само уз претходну сагласност надлежног националног гранског спортског савеза.

Надлежни национални грански спортски савез може да одбије давање сагласности из става 1. овог члана ако би учешће спортске организације на међународним спортским приредбама, штетило интересу и угледу Републике Србије.

Члан 163.

У спортским такмичењима у којима учествују животиње, животиња може да учествује само ако доктор ветеринарске медицине, односно дипломирани ветеринар утврди њену здравствену способност за такмичење.

Национални савет за борбу против насиља и недоличног понашања гледалаца на спортским приредбама и Савет за спорт

Члан 164.

Ради усклађивања активности на спречавању насиља и недоличног понашања гледалаца на спортским приредбама и испуњавања међународних обавеза у овој области, Влада образује Национални савет за борбу против насиља и недоличног понашања гледалаца на спортским приредбама (у даљем тексту: Национални савет) и утврђује његов састав, задатке и друга питања од значаја за његов рад.

Национални савет обавезно чине представници министарства надлежног за унутрашње послове, министарства надлежног за правосуђе и Министарства.

Ради стручније реализације циљева и активности утврђених Стратегијом и унапређења укупних активности Министарства, министар оснива Савет за спорт, састављен од угледних стручњака из области спорта, чије је ангажовање у том савету почасне природе.

IX. ЕВИДЕНЦИЈЕ

Члан 165.

Ради организованог и систематског праћења стања у спорту и дугорочног планирања његовог развоја у Републици Србији воде се следеће матичне евиденције:

- 1) категорисаних и других спортиста такмичара;
- 2) предузетника у спорту;
- 3) организација у области спорта;
- 4) спортских стручњака и стручњака у спорту;
- 5) реализатора програма којима се остварује општи интерес у области спорта;
- 6) спортских објеката;
- 7) великих међународних спортских приредаба у Републици Србији.

Матичне евиденције из става 1. овог члана трајно се чувају.

Матичне евиденције из става 1. овог члана воде се као национални спортски информационо-документациони систем применом електронских средстава за обраду и складиштење података.

Организације и појединци у области спорта дужни су да поднесу пријаву за упис у матичне евиденције из става 1. овог члана најкасније до краја фебруара текуће године за претходну годину.

Свака промена података који се воде у матичној евиденцији мора се пријавити у року од 30 дана од настанка промене.

Организације у области спорта воде основне евиденције о подацима који се уписују у матичне евиденције из става 1. овог члана и друге евиденције, у складу са законом.

Високошколска установа у области спорта, као и друга организација која се бави пословима стручног оспособљавања у складу са овим законом, води евиденцију полазника стручног оспособљавања, евиденцију о издатим уверењима и записник о полагању испита.

Министар ближе уређује садржај и начин вођења евиденције из ст. 1. и 7. овог члана.

Х. НАДЗОР

Члан 166.

Надзор над применом овог закона и прописа донетих на основу овог закона и инспекцијски надзор врши Министарство.

На територији аутономне покрајине, инспекцијски надзор, осим за националне спортске савезе и спортске организације које се такмиче у професионалним лигама, врши надлежни орган аутономне покрајине, преко покрајинских спортских инспектора, као поверени посао.

Спортски инспектор мора имати правни факултет или факултет у области спорта, положен државни стручни испит и најмање три године радног искуства у струци.

Правна и физичка лица у области спорта дужна су да омогуће спортском инспектору обављање инспекцијског надзора и поступе по његовом налогу.

Члан 167.

У вршењу инспекцијског надзора спортски инспектор:

1) налаже решењем извршење мера и радњи уз одређивање за то потребног рока;

2) решењем привремено забрањује обављање спортских активности и спортских делатности због неиспуњености услова за њихово обављање, до испуњавања услова;

3) налаже успостављање стања спортског објекта које одговара његовој намени, о трошку власника спортског објекта, уколико овај не отклони утврђене недостатке у остављеном року;

4) решењем привремено забрањује коришћење спортског објекта због неиспуњености услова за његово коришћење, до испуњавања услова;

5) решењем привремено забрањује рад спортском удружењу ако статусну промену није извршило у складу са овим законом;

6) предузима друге мере и радње на које је овлашћен законом.

Жалба на решење спортског инспектора може се изјавити министру, у року од осам дана од дана пријема решења.

Жалба из става 2. овог члана не задржава извршење решења.

Министар о жалби одлучује у року од 15 дана од дана пријема жалбе.

Министар прописује образац и начин издавања легитимације спортског инспектора.

Члан 168.

Министарство врши надзор над радом ималаца јавних овлашћења у вршењу овим законом поверених послова државне управе, у складу са законом којим се уређује државна управа.

XI. ПРИЈАВА ЗА ЕВИДЕНТИРАЊЕ И ПРИВАТИЗАЦИЈА

Члан 169.

Све спортске организације, спортски савези, спортска друштва и спортски центри (у даљем тексту: субјекти евидентирања) уписани у одговарајући регистар на територији Републике Србије на дан ступања на снагу овог закона, обавезни су да у року од годину дана од дана ступања на снагу овог закона поднесу пријаву за евидентирање података (у даљем тексту: евиденциона пријава) Министарству, ради установљивања матичних евиденција и регистрације у складу са овим законом.

Уз евиденциону пријаву из става 1. овог члана подноси се:

- 1) оснивачки акт којим је први пут основан субјект евидентирања;
- 2) доказ о свим статусним променама субјекта евидентирања;
- 3) акт надлежног органа о додели средстава на коришћење и располагање;
- 4) доказ о власништву за непокретности на којима субјект евидентирања има право својине или право коришћења (потпуни лист непокретности или власнички лист);
- 5) доказ о броју закључених професионалних уговора;
- 6) податке о броју чланова субјекта евидентирања;
- 7) доказ о матичном броју додељеном од стране републичког органа надлежног за послове статистике;
- 8) доказ о пореском идентификационом броју (ПИБ);
- 9) доказ о бројевима свих рачуна у банкама и оверене фотокопије уговора о кредитима са ратама и роковима отплате;
- 10) финансијске извештаје који обавезно садрже бруто биланс за последње две пословне године за које је састављен биланс стања и биланс успеха и извештаје о извршеној ревизији (за субјекте евидентирања који ту обавезу имају) у складу са законом за претходне две пословне године у односу на годину када је поднета евиденциона пријава, као и за 1995. и 1996. годину за субјекте евидентирања који су били уписани у регистар пре или у наведеном периоду;
- 11) статут;

12) оверене фотокопије решења о уписаним хипотекама на непокретностима и уговоре о кредитима осигураним хипотеком;

13) оверене фотокопије решења о хипотекама на туђим непокретностима уписаним у корист субјекта евидентирања и исправе о основу и висини потраживања осигураних хипотеком;

14) оверене фотокопије уговора о давању субјекта евидентирања или његовог дела у закуп;

15) оверене фотокопије уговора о давању непокретности и опреме у закуп;

16) оверене фотокопије уговора о узимању непокретности и опреме у закуп и лизинг;

17) списак постојећих акционара или чланова друштва са ограниченом одговорношћу са појединачним учешћем у приватном капиталу;

18) преглед судских спорова;

19) изјава дата под пуном материјалном и кривичном одговорношћу којом лице овлашћено за заступање субјекта евидентирања гарантује да су достављени подаци и документација тачни и свеобухватни.

Члан 170.

Ако субјект евидентирања не може да достави документацију из члана 169. став 2. овог закона, право својине или право коришћења може се доказати и другим доказима (правноснажна одлука надлежног органа, исправа о правном послу сачињена у складу са законом, споразум о накнади за експроприсану непокретност и др.).

У случају да субјект евидентирања не докаже да је власник спортског објекта сматра се да је тај спортски објекат у државној својини.

Министар ће ближе уредити садржај и образац евиденционе пријаве у року од 30 дана од дана ступања на снагу овог закона.

Члан 171.

Уколико субјект евидентирања у року из члана 169. став 1. овог закона не поднесе евиденциону пријаву, биће избрисан из одговарајућег регистра, осим ако из оправданих разлога није био у могућности да поднесе евиденциону пријаву.

Под оправданим разлозима из става 1. овог члана сматрају се разлози који подразумевају немогућност благовременог прибављања документације из члана 169. став 2. овог закона, без кривице субјекта евидентирања, о чему је обавезан да обавести Министарство.

Члан 172.

У поступку по евиденционој пријави Министарство евидентира податке о субјекту евидентирања и о спортским објектима које користи.

Члан 173.

На поступак промене власништва друштвеног, односно државног капитала (у даљем тексту: приватизација) у спортској организацији (у даљем тексту: субјект приватизације), примењују се прописи којима се уређује приватизација, ако овим законом није друкчије уређено.

Члан 174.

Поступак приватизације покреће се иницијативом надлежног органа субјекта приватизације и припремом проспекта за приватизацију, у складу са законом.

Поступак приватизације може се покренути и иницијативом министарства надлежног за послове приватизације уз сагласност Владе.

Члан 175.

Ако субјект приватизације, поред капитала у друштвеној својини, има и део капитала у државној својини, истовремено са продајом друштвеног капитала, може се продавати и државни капитал субјекта приватизације, уз сагласност Владе.

Члан 176.

Један члан комисије која, сагласно закону, спроводи продају капитала субјекта приватизације методом јавног тендера је представник Министарства.

Члан 177.

Купац капитала субјекта приватизације, у смислу овог закона, не може бити:

- 1) лице које има акције или уделе у некој од спортских организација у истој грани спорта;
- 2) лице чији су послови, односно активности у вези са спортским активностима и делатностима субјекта приватизације и на тај начин могу непосредно да утичу на такмичење у одговарајућој грани спорта;
- 3) власници спортских кладионица;
- 4) физичко лице, правно лице и оснивач правног лица, које према субјекту приватизације има доспеле обавезе неизмирене до дана подношења понуде на тендер, односно пријаве за учешће на аукцији;
- 5) физичко лице, правно лице и оснивач правног лица са којим је раскинут уговор о продаји капитала због неизвршења уговорених обавеза, у складу са прописима којима се уређује приватизација;
- 6) физичко лице које је осуђивано за следећа кривична дела:
 - кривична дела против привреде;
 - кривична дела против службене дужности;
 - тешко убиство;
 - тешка крађа, разбојничка крађа, разбојништво, утаја, превара, неосновано коришћење кредита и друге погодности, изнуда, уцена и зеленаштво;
- 7) физичко лице које је имало или има статус сведока сарадника.

Члан 178.

После извршене продаје капитала и евидентирања акција у Акционарском фонду, субјект приватизације доноси одлуку о промени правне форме у отворено акционарско друштво.

Одредба става 1. овог члана не примењује се на субјект приватизације који је организован као удружење у којем је укупни друштвени, односно државни капитал мањински.

Члан 179.

Уговор о продаји капитала субјекта приватизације доставља се и Министарству.

Члан 180.

Средства остварена од продаје капитала субјекта приватизације уплаћују се на рачун Агенције за приватизацију.

Средства из става 1. овог члана, после измиривања трошкова продаје у поступку приватизације и посебне накнаде остварене закључењем уговора о продаји капитала (провизија), као и намирења поверилаца, уплаћују се на уплатни рачун буџета Републике Србије и могу се годишњим законом о буџету усмерити у Буџетски фонд за финансирање спорта, за изградњу и реконструкцију спортске инфраструктуре, односно спортских објеката у јавној својини.

Члан 181.

До окончања поступка приватизације у складу са овим законом забрањена је промена правне форме субјекта приватизације и промена власничке структуре капитала субјекта приватизације путем конверзије потраживања у трајни улог.

Члан 182.

Промена намене спортских објеката субјекта приватизације може се извршити само уз сагласност Министарства, у складу са овим законом.

XII. КАЗНЕНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 183.

Новчаном казном од 100.000 до 1.000.000 динара казниће се за прекршај спортска организација или друго правно лице, ако:

- 1) прекрши забрану дискриминације спортиста (члан 10);
- 2) дозволи учешће на такмичењу спортисти такмичару коме није утврђена здравствена способност (члан 17. став 1);
- 3) не закључи уговор о осигурању перспективних и врхунских спортиста од последица несрећних случајева за време обављања спортске активности (члан 19. став 1);
- 4) изложи спортисту спортским активностима које могу да угрозе или погоршају његово здравствено стање (члан 20. став 1);
- 5) ангажује за обављање стручног рада лице које није спортски стручњак, односно стручњак у спорту (члан 23);
- 6) прекрши забрану дискриминације спортских стручњака и стручњака у спорту (члан 26. став 11);
- 7) бави се пословима стручног оспособљавања иако не испуњава прописане услове (члан 27. ст. 2. и 3);

8) обавља стручно оспособљавање супротно утврђеном плану и програму и начину стручног оспособљавања (члан 28. став 1);

9) не омогући обављање стручног надзора (члан 30. став 5);

10) обавља спортске активности и делатности иако не испуњава утврђене услове (члан 33. став 1. и члан 110. став 5);

11) изабере или именује у органе лице супротно одредбама члана 57. ст. 2. и 3. овог закона;

12) обавља привредне и друге делатности супротно условима утврђеним чланом 72. став 1. овог закона;

13) не води пословне књиге, не саставља и не подноси финансијске извештаје у складу са одредбом члана 74. став 1. овог закона;

14) користи имовину супротно одредбама члана 76. овог закона;

15) обавља послове посредовања приликом преласка спортисте из једне у другу спортску организацију иако не испуњава услове утврђене чланом 96. ст. 1. и 2. овог закона;

16) не прими у чланство организацију која испуњава услове одређене статутом савеза за пријем у чланство (члан 99. став 3);

17) не утврди спортска правила у одговарајућој грани спорта (члан 102. ст. 1. и 2);

18) не достави спортска правила Министарству (члан 102. став 3);

19) учествује у спортском такмичењу иако није добило дозволу за сезону (члан 112. став 1);

20) не утврди критеријуме, односно услове за давање дозволе за сезону у складу са чланом 112. став 3. овог закона;

21) учествује у спортским такмичењима иако не испуњава услове утврђене чланом 112. став 4. овог закона;

22) не утврди испуњеност услова за издавање дозволе за учешће на спортском такмичењу пре почетка такмичарске сезоне (члан 112. став 7);

23) примени измене система такмичења пре истека једне такмичарске сезоне од утврђивања тих измена (члан 113. став 4);

24) промени пропозиције такмичења у току такмичарске сезоне (члан 113. став 5);

25) не користи наменски средства добијена из буџета Републике Србије (члан 122. став 4);

26) не обезбеди приоритет организованим школским и ваннаставним спортским активностима у погледу коришћења школских спортских сала и терена у односу на активности лица изван школе (члан 143. став 4);

27) не уреди, не обележи, не опреми или не одржава јавни спортски терен у стању које осигурава безбедно коришћење или не прекине коришћење терена или дела терена иако су наступиле околности које угрожавају безбедност на терену или користи јавни спортски терен иако не испуњава прописане услове (члан 149. став 2);

28) користи спортски објекат супротно одредби члана 152. став 1. овог закона;

29) промени намену спортског објекта без одговарајуће сагласности, супротно одредбама члана 154. ст. 1 – 4. овог закона;

30) промени намену дела пратећег простора спортског објекта, супротно одредбама члана 154. ст. 5. и 6. овог закона;

31) не предузме мере које омогућавају предупређење ризика настанка штете за спортисте, гледаоце, друге учеснике и трећа лица на спортској приредби, као и мере којима се на повећане ризике утиче (члан 157. став 1. тачка 2);

32) организује спортску приредбу иако не испуњава прописане услове (члан 158. став 1);

33) допусти учешће на спортској приредби лицима која не испуњавају прописане услове (члан 158. став 2);

34) организује спортску приредбу која се темељи на тзв. слободној борби два или више лица (члан 158. став 6);

35) кандидује се за организовање великог међународног спортског такмичења на територији Републике Србије иако не испуњава прописане услове (члан 159);

36) учествује на међународним спортским приредбама без сагласности надлежног националног гранског спортског савеза (члан 162);

37) не поступи по налогу спортског инспектора датом у вршењу инспекцијског надзора (члан 166. став 4);

38) промени намену спортског објекта супротно одредби члана 182. овог закона;

39) ангажује за обављање стручног рада лице које не испуњава услове из члана 187. став 4. овог закона.

За прекршај из става 1. овог члана казниће се и одговорно лице у спортској организацији или другом правном лицу новчаном казном у износу од 5.000 до 50.000 динара.

За прекршај из става 1. тач. 13) – 18) и 28) – 39) овог члана казниће се предузетник новчаном казном у износу од 15.000 до 500.000 динара.

Члан 184.

Новчаном казном од 30.000 до 500.000 динара казниће се за прекршај спортска организација или друго правно лице, ако:

1) закључи са малолетним спортистом уговор супротно члану 9. став 5. овог закона;

2) не региструје уговор са спортистом код надлежног националног гранског спортског савеза (члан 11. став 1);

3) не обавести без одлагања надлежни национални грански спортски савез о утврђивању ништавости, поништењу или раскиду уговора са спортистом (члан 11. став 3);

4) не закључи уговор о раду са спортистом који се професионално бави спортским активностима у тој спортској организацији (члан 12. став 1);

5) не води евиденцију о утврђивању здравствене способности спортиста такмичара у складу са чланом 18. овог закона;

6) не омогући спортисти учешће у националној спортској репрезентацији када је позван у репрезентацију (члан 22.);

7) не утврди план стручног образовања, оспособљавања и усавшавања спортских стручњака (члан 26. став 2);

8) не поднесе прописане извештаје, податке и план активности и не поднесе Министарству пријаву почетка обављања стручног оспособљавања (члан 28. став 2);

9) у правном саобраћају не користи назив и скраћени назив у облику у коме је уписан у регистар (члан 42. став 1);

10) не води књигу чланова (члан 47. став 5);

11) именује заступника, ликвидатора или члана органа спортског удружења супротно одредби члана 59. став 4. овог закона;

12) не обавести Министарство о издавању дозволе за сезону у прописаном року (члан 96. став 4);

13) не достави Министарству извештај о остваривању програма или делова програма и коришћењу средстава буџета Републике Србије (члан 130. став 1);

14) не учини извештај о свом раду и о обиму и начину стицања и коришћења средстава доступним јавности и тај извештај не достави Министарству (члан 130. став 5);

15) не обезбеди да је спортски објекат приступачан особама са инвалидитетом (члан 145. став 3);

16) допусти учешће у такмичењу животињи којој није утврђена здравствена способност за такмичење (члан 163);

17) не поднесе пријаву за упис у матичну евиденцију (члан 165. ст. 4. и 5);

18) не води прописане евиденције (члан 165. ст. 6. и 7);

19) не усклади своју организацију, рад и опште акте у року утврђеном чланом 188. став 1. овог закона.

За прекршај из става 1. овог члана казниће се и одговорно лице у спортској организацији или другом правном лицу новчаном казном у износу од 5.000 до 30.000 динара.

За прекршај из става 1. тач. 5) – 7), 14), 18) и 19) овог члана казниће се предузетник новчаном казном у износу од 15.000 до 250.000 динара.

Члан 185.

Новчаном казном у износу од 5.000 до 50.000 динара казниће се за прекршај физичко лице, ако:

1) учествује у такмичењу иако му није утврђена здравствена способност (члан 17. став 1);

2) изложи спортисту активностима које могу да угрозе његово здравље (члан 20. став 1);

3) обавља стручни рад иако не испуњава прописане услове (члан 23. ст. 2. и 3);

- 4) обавља стручни рад са децом иако не испуњава прописане услове (члан 25. став 3);
- 5) не планира и не евидентира стручни рад (члан 26. став 1);
- 6) не омогући обављање стручног надзора (члан 30. став 5);
- 7) као надлежно лице не сазове скупштину спортског удружења у прописаном року (члан 53. став 5);
- 8) као заступник не саопшти тражене информације у складу са чланом 56. став 2. овог закона;
- 9) обавља спортске активности и делатности на јавном спортском терену супротно одредби члана 149. став 2. овог закона;
- 10) користи спортски објекат супротно одредби члана 152. став 1. овог закона;
- 11) промени намену спортског објекта без одговарајуће сагласности, супротно одредбама члана 154. ст. 1–3. овог закона;
- 12) промени намену дела пратећег простора спортског објекта супротно одредбама члана 154. ст. 5–6. овог закона;
- 13) не предузме мере које омогућавају предупређење ризика настанка штете за спортисте, гледаоце и друге учеснике и трећа лица на спортској приредби, као и мере којима се на повећане ризике утиче (члан 157. став 1. тачка 2);
- 14) организује спортску приредбу иако не испуњава прописане услове (члан 158. став 1);
- 15) учествује на спортској приредби иако не испуњава прописане услове (члан 158. став 2);
- 16) учествује у спортској приредби која се темељи на тзв. слободној борби два или више лица (члан 158. став 6);
- 17) учествује на међународним спортским приредбама без претходне сагласности надлежног националног гранског спортског савеза (члан 162);
- 18) не поступи по налогу спортског инспектора датом у вршењу инспекцијског надзора (члан 167. став 1).

XIII. ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 186.

Спортским објектима у државној и друштвеној својини за које на дан ступања на снагу овог закона не постоји одговарајућа урбанистичка документација не може се до утврђивања те документације мењати намена.

Члан 187.

Постојеће организације у области спорта настављају са радом, у складу са овим законом.

Републички завод и Покрајински завод настављају са радом, у складу са овим законом.

Влада ће именовати органе Републичког завода у року од три месеца од дана ступања на снагу овог закона.

Стручни рад у организацијама у области спорта до краја 2013. године могу да обављају, поред лица која испуњавају услове одређене овим законом и лица која испуњавају услове утврђене спортским правилима надлежног националног гранског спортског савеза која важе на дан ступања на снагу овог закона.

Спортски стручњаци који обављају васпитно-образовни рад са децом, а који не испуњавају прописане услове у погледу степена и врсте образовања, могу и даље да обављају тај рад ако су до ступања на снагу овог закона најмање 25 година обављали васпитно-образовни рад, од чега најмање 15 година у раду са децом, на основу потврде националног гранског спортског савеза.

Спортисти и тренери који су стекли право на национално признање до дана ступања на снагу овог закона, настављају да остварују то право у складу са прописом по коме су га стекли.

Члан 188.

Постојеће организације у области спорта дужне су да ускладе своју организацију, рад и опште акте са одредбама овог закона у року од годину дана од дана ступања на снагу овог закона.

Постојећа удружења, друштва и савези у области спорта чији организациони делови имају својство правног лица дужни су да се у року из става 1. овог члана организују као јединствено правно лице, које преузима имовину организационих делова који су изгубили својство правног лица.

Постојећа удружења, друштва и савези у области спорта дужни су да установе књигу чланова, укључујући и податке о управљачким правима, у року од 60 дана од дана ступања на снагу овог закона.

Постојећа удружења, друштва и савези у области спорта дужни су да у року из става 1. овог члана Агенцији поднесу пријаву за упис превођења у Регистар, фотокопију статута важећег на дан ступања на снагу овог закона, фотокопију решења о упису у регистар код Министарства, одлуку о избору, односно именовању заступника и фотокопију његове личне исправе и три примерка новог статута, ради уписа у Регистар.

Спортски савези и друге организације у области спорта са седиштем на територији Републике Србије, регистровани према Закону о удруживању грађана у удружења, друштвене организације и политичке организације које се оснивају за територију Социјалистичке Федеративне Републике Југославије („Службени лист СФРЈ”, број 42/90 и „Службени лист СРЈ”, бр. 24/94, 28/96 и 73/00) – дужни су да у року из става 1. овог члана поднесу пријаву за превођење у Регистар, фотокопију статута важећег на дан ступања на снагу овог закона, решење о упису у регистар код надлежног органа, одлуку о избору, односно именовању заступника организације и фотокопију његове личне исправе, као и три примерка новог статута, ради уписа у одговарајући регистар.

Поступак уписа у регистар започет до дана ступања на снагу овог закона окончаће се по одредбама прописа по којима је започет.

Организације у области спорта из става 5. овог члана дужне су да у року из става 1. овог члана поднесу Агенцији пријаву за превођење у Регистар.

Организације у области спорта које не поднесу пријаву у складу са ст. 3, 4. и 5. овог члана - губе својство правног лица по сили закона, а њихова имовина прелази на лица одређена статутом, односно законом, без спровођења поступка ликвидације.

Министарство је дужно да, у року од 30 дана од дана ступања на снагу овог закона, Агенцији достави важећу евиденцију (без архивске грађе) постојећих удружења, друштава и савеза у области спорта.

У поступку превођења у Регистар Министарство ће достављати Агенцији само важећу актуелну евиденцију, а постојећа архивска грађа остаће у Министарству, тако да ће Агенција издавати потврде и уверења од момента превођења и убудуће, а Министарство само у односу на документацију која је остала у архиви Министарства.

Члан 189.

Субјект евидентирања може се путем статусне промене припојити или спојити само са организацијом у области спорта која користи већински друштвени или државни капитал.

За случај престанка спортске организације, спортског друштва и савеза који у структури капитала има друштвени или државни капитал као прималац њихове имовине статутом се може одредити само недобитна организација у области спорта која користи већински друштвени или државни капитал.

Спортске организације, спортски савези и спортска друштва могу да располажу непокретностима у друштвеној, односно државној својини на којима имају право коришћења, односно доносе одлуке осмањењу или повећању капитала, реорганизацији или реструктурирању, инвестиционом улагању, продаји дела имовине, залагању ствари или успостављању хипотеке, дугорочном закупу, располагању потраживањима, узимању или одобравању кредита или издавању гаранција, ван тока редовног пословања, само уз сагласност Владе, на предлог Министарства.

Члан 190.

Ради заштите јавног интереса у области спорта, спортске организације у којима је друштвени, односно државни капитал већински могу бити, полазећи од њиховог друштвеног значаја, традиције и популарности, одређене:

- 1) одлуком Владе – за спортске организације од републичког значаја;
- 2) одлуком надлежног органа аутономне покрајине – за спортске организације од покрајинског значаја;
- 3) одлуком надлежног органа јединице локалне самоуправе – за спортске организације од локалног значаја.

Влада ће донети одлуку из става 1. овог члана у року од месец дана од дана ступања на снагу овог закона, надлежни орган аутономне покрајине – у року од месец дана од доношења одлуке Владе, надлежни орган јединице локалне самоуправе – у року од два месеца од доношења одлуке Владе, а надлежни орган јединице локалне самоуправе на територији аутономне покрајине – у року од месец дана од доношења одлуке надлежног органа аутономне покрајине.

Спортска организација из става 1. тачка 1) овог члана не може донети статут и одлуку о статусној промени без претходне сагласности Владе, спортска организације из става 1. тачка 2) овог члана – без претходне сагласности надлежног органа аутономне покрајине, а спортска организација из става 1. тачка 3) овог члана – без претходне сагласности надлежног органа јединице локалне самоуправе.

Влада одређује представнике друштвеног, односно државног капитала у спортским организацијама из става 1. тачка 1) овог члана, надлежни орган

аутономне покрајине – у спортским организацијама из става 1. тачка 2) овог члана, а надлежни орган јединице локалне самоуправе – у спортским организацијама из става 1. тачка 3) овог члана.

Спортске организације из става 1. овог члана не могу доносити одлуке и закључивати уговоре без претходне сагласности представника друштвеног, односно државног капитала из става 4. овог члана, осим одлука и уговора мањег значаја. Представници друштвеног, односно државног капитала из става 4. овог члана одбиће да дају сагласност ако би се доношењем одлуке или закључењем уговора угрозио или би могао бити угрожен јавни интерес у области спорта.

Одредбама овог члана не дира се у правила из члана 189. овог закона.

Члан 191.

Високошколске установе и организације у области спорта које су добиле решење о испуњености услова за обављање послова стручног оспособљавања у области спорта до дана ступања на снагу овог закона настављају да обављају стручно оспособљавање за стицање оних спортских звања за која су испуњени услови утврђени чланом. 27. и чланом 28. став 1. овог закона.

Члан 192.

Подзаконски акти предвиђени овим законом донеће се у року од годину дана од дана ступања на снагу овог закона.

Изузетно од става 1. овог члана, подзаконски акти из члана 63. став 8. и члана 165. став 8. овог закона донеће се у року од 30 дана од дана ступања на снагу овог закона.

Стратегија развоја спорта у Републици Србији за период од 2009. до 2013. године („Службени гласник РС”, број 110/08) важи до истека периода за који је донета.

Националне категоризације спортова, спортиста и спортских стручњака у складу са овим законом донеће се у року од годину дана од дана ступања на снагу овог закона, а Национална категоризација спортских објеката – у року од две године од дана ступања на снагу овог закона.

Јединице локалне самоуправе донеће, односно ускладиће са Стратегијом развоја спорта у Републици Србији програме развоја спорта на својим територијама најкасније у року од годину дана од дана доношења Стратегије развоја спорта у Републици Србији.

Члан 193.

Даном ступања на снагу овог закона престаје да важи Закон о спорту („Службени гласник РС”, бр. 52/96 и 101/05).

Даном ступања на снагу овог закона престаје да важи Закон о друштвеним организацијама и удружењима грађана („Службени гласник СРС”, бр. 24/82, 39/83, 17/84, 50/84, 45/85 и 12/89 и „Службени гласник РС”, бр. 53/93, 67/93, 48/94 и 101/05).

Даном ступања на снагу овог закона престаје да важи Закон о удруживању грађана у удружења, друштвене организације и политичке организације које се оснивају за територију Социјалистичке Федеративне Републике Југославије („Службени лист СФРЈ”, број 42/90 и „Службени лист СРЈ”, бр. 24/94, 28/96 и 73/00).

До доношења аката на основу овог закона, примењиваће се акти донети на основу закона из става 1. овог члана, осим ако су у супротности с овим законом.

Члан 194.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”, а одредбе члана 63. став 1, члана 98. став 3, члана 100, члана 105. ст. 4. и 5. и члана 106. став 3, у делу који се односи на упис у Регистар, примењују се по истеку рока од три месеца од дана ступања на снагу подзаконских аката из члана 63. ст. 4. и 8. овог закона, а услови из чл. 112. и 113. овог закона примењују се од следеће такмичарске сезоне.

Одредбе закона које се односе на подношење годишњих и посебних програма из члана 117. овог закона примењују се од 1. јануара 2012. године.